„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 6tej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr, na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 201. Sobota 3. Września 1870. Rok wydania 60.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z 26. sierpnia b. r. wyrazić Maurycemu hr. Dzieduszyckiemu, radcy namiestnictwa z tytułem i charakterem radcy dworu, przy przeniesieniu go na własne żądanie w stan stałego spoczynku swe najwyższe uznanie dla jego długoletnich, wiernych i skutecznych czynności urzędowych

Obwieszczenie.

Z powodu szerzonych przez dziennikarstwo fałszywych wieści, jakoby c. k. rząd powstrzymał ogłoszone przedtem zakupno koni dla c. k. armii, podaje się niniejszem do publicznej wiadomości, iż wieść ta wedle osnowy reskryptu Ministerstwa wojny z dnia 26. sierpnia r. b. do l. 2997 najmniejszej niema podstawy, i powzięte w tej mierze postanowienia zatrzymują i nadal swą moc obowiązującą.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 31. sierpnia 1870.

Część nieurzędowa.

Jedenaste posiedzenie Sejmu krajowego dnia 2. września 1870.

Marszałek krajowy książę Leon Sapieha zagaił posiedzenie o godzinie 10½ przed południem. Obecnych posłów było 109. Ze strony rządu: Szef c. k. Namiestnictwa p. Possinger-Choborski i c. k. radca Namiestnictwa p. Pauli.

Po odczytaniu protokołu ostatniego posiedzenia robi p. Grocholski uwagę, że w protokole nie ma wzmianki o oświadczeniu p. Krzeczunowicza, iż nie może przyjąć mandatu delegata do Rady państwa i prosi o zarządzenie nowego wyboru.

Marszałek oświadcza, że wzmianka ta dodaną będzie w protokole, poczem protokół bez zmiany przyjęto.

Odczytano potem dalszy spis petycyi wniesionych do Sejmu.

Ks. Król składa do laski marszałkowskiej wniosek, ażeby Sejm uchwalił zmianę ustawy z r. 1868 względem ponoszenia kosztów ubogich chorych w ten sposób, by te koszta opędzone były z funduszów krajowych. Wniosek ten dostatecznie poparty traktowany będzie według regulaminu.

P. Majer wnosi, ażeby Sejm wezwał Wydział krajowy, ażeby na pierwszem posiedzeniu po odroczeniu przedłożył projekt do ustawy o chronieniu ptactwa. Wniosek ten uznano za naglący.

Z porządku dziennego nastąpiło sprawozdanie komisyi adresowej o wniosku p. Chrzanowskiego w przedmiocie obrony krajowej.

P. Grocholski przedkłada w imieniu komisyi następujący wniosek: 1) Sejm wzywa rząd, aby przy odbywającem się przeprowadzeniu organizacyi obrony krajowej uwzględnione zostały właściwości kraju, o ile ustawa na to zezwala; 2) Sejm wzywa rząd, aby starał się o przeprowadzenie takich zmian w ustawie, jakie ze względu na właściwości kraju są potrzebne.

P. Chrzanowski wnosi następującą poprawkę: Wysoka Izba raczy uchwalić: Sejm wzywa rząd aby się jak najrychlej postarał o zmianę ustawy o organizacyi obrony krajowej odpowiednio narodowym właściwościom kraju, i aby tak zmieniona ustawa jak najspiesznicj została przeprowadzona.

Poprawka p. Chrzanowskiego dostatecznie została popartą. Po dyskusyi, w której p. Zyblikiewicz przemawiał za wnioskiem komisyi, zaś książę Adam Sapieha za poprawką p. Chrzanowskiego, i po przemówieniu p. Grocholskiego przeciw tej poprawce, takowa większością głosów została uchylona a wniosek komisyi przyjęto.

P. Grocholski oświadcza w imieniu komisyi, że uchwałą tą załatwione już zostały petycye wniesione do Sejmu domagające się organizacyi obrony krajowej na podstawie narodowej.

Książę Adam Sapieha niezgadza się z oświadczeniem, jakoby przyjęciem wniosku komisyi załatwione już były te petycye i żąda, ażeby Izba umotywowała osobną uchwałą dla czego tych petycyi załatwić niemoże; wnosi przeto ażeby ze względu na to, że obecna ustawa o organizacyi obrony krajowej nieodpowiada potrzebom kraju i że niema gwarancyi, że obrona krajowa użytą będzie w interesie kraju, Sejm oświadczył, iż uznając potrzebę zmiany tej ustawy odpowiednio potrzebom kraju, niemoże na teraz uwzględnić petycyi.

P. Grocholski oświadcza, że wniosek ten niebył przedmiotem obrad komisyi, niemoże przeto objawić zdania komisyi. Osobiście jednak oświadcza się przeciw temu wnioskowi.

P. Klaczko robi uwagę, że wniosek księcia Adama Sapiehy postawiony ex abrupto już po zamknięciu dyskusyi sprzeciwia się regulaminowi.

P. Zyblikiewicz wnosi ażeby wniosek ten odesłano do komisyi. Wniosek ten przyjęto.

Przystąpiono potem do wyboru delegata do Rady państwa na miejsce p. Krzeczunowicza z pośród posłów okręgów wiejskich: Lwów, Gródek, Sambor, Turka, Drohobycz, Rudki i Łąka. Rezultat głosowania następujący: „Głosujących było 92. P. Bartoszewski otrzymał 57 głosów, przeto wybrany.

Nastąpiła dyskusya nad wnioskiem księcia Adama Sapiehy w prawie petycyi tyczących się organizacyi obrony krajowej.

P. Grocholski oświadcza, że komisya adresowa obstaje przy swojem zdaniu, iż powziętą już uchwałą petycye w mowie będące zostały załatwione.

Przy głosowaniu wniosek księcia Adama Sapiehy większością głosów zstał uchylony.

P. Spławiński przedkłada sprawozdanie komisyi szpitalnej o wniosku p. Wolskiego w przedmiocie oddania przez Wydział krajowy nadzoru chorych w powszechnym szpitalu Lwowskim Siostrom miłosierdzia św. Wincentego a Paulo. Sprawozdawca odczytuje wniosek p. Wolskiego, petycye gminy miasta Lwowa z protestem przeciw zawartej przez Wydział krajowy umowie z Siostrami miłosierdzia i petycyę Towarzystwa lekarzy galicyjskich w tym samym przedmiocie. Komisya wnosi: 1) Uznać umowę Wydziału krajowego z Siostrami miłosierdzia za nieważną i nieobowiązującą; 2) przejść nad wnioskiem p. Wolskiego do porządku dziennego: 3) upoważnić Wydział krajowy do zawarcia nowej umowy z Siostrami miłosierdzia; 4) polecić Wydziałowi krajowemu, ażeby projekt umowy przedłożył Sejmowi.

C. k. komisarz rządowy oświadcza, iż rząd nie może się zgodzić z zapatrywaniem komisyi, jakoby Wydziałowi krajowemu nie przysłużało prawo zaprowadzenia zmian w urządzeniu służby szpitalnej. Wydział krajowy zawierając umowę z Siostrami Miłosierdzia nie uwzględnił jedynie tej okoliczności, iż zmiany, jakie w zarządzie szpitalu w skutek tej umowy nastąpić muszą, mogą być wprowadzone tylko za porozumieniem się Wydziału krajowego z władzą rządową, które to porozumienie dotychczas nie nastąpiło.

Przy dyskusyi przemawiał p. Dunajewski przeciw wnioskom komisyi, dowodząc zupełnej kompetencyi Wydziału krajowego do zawarcia umowy z Siostrami Miłosierdzia. W końcu wyczerpującej mowy, w której wyłuszczył właściwe stanowisko Wydziału krajowego i podniósł pożyteczność zmian, jakie w zarządzie powszechnego szpitalu lwowskiego wynikną w skutek poruczenia nadzoru chorych tego zakładu Siostrom Miłosierdzia przedłożył następujący wniosek: W zaufaniu, że Wydział krajowy uwzględni dyrektywy wskazane w sprawozdaniu komisyi i po ścisłem zbadaniu stosunków istniejących zaprowadzi zmiany odpowiednie w umowie zawartej z Siostrami Miłosierdzia, Izba przechodzi nad wnioskami komisyi do porządku dziennego.

P. Kabat po dłuższej przemowie przemowie przeciw wnioskom komisyi wnosi, ażeby izba nad temi wnioskami przeszła do porządku dziennego,

P. Gniewosz wyjaśnia stosunek w jakim Wydział krajowy zostaje do instytutu powszechnego szpitalu we Lwowie. Mowca oświadcza się przeciw wnioskom komisyi i wnosi, ażeby Izba poleciła Wydziałowi krajowemu, by w drodze dodatkowej umowy zmienił niektóre punkta, i ażeby na pszyszłej sesyi przedłożył Sejmowi szczegółowy rozkład kosztów przypadających na pojedyncze oddziały szpitalu powszechnego we Lwowie.

Po przemówieniu p. Krzeczunowicza za wnioskiem p. Kabata, i p. Spławińskiego za wnioskami komisyi zabrali głos w imieniu Wydziału pp. Haller i Kraiński.

Przy głosowaniu wniosek p. Kabata o proste przejście do porządku dziennego został uchylony, wniosek p. Dunajewskiego z motywowanem przejściem do porządzu dziennego został przyjęty.

Marszałek odracza Sejm aż do dalszego najwyższego postanowienia Najj. Pana.

Koniec posiedzenia o 4. godz. popołudniu.

Lwów, 3. września.

Wczorajsza „Gazeta narodowa" doniosła, jakoby nadeszło do Lwowa postanowienie cesarskie, mocą którego Sejm krajowy miał być zamknięty, a komisarz rządowy tylko ze względu na to, iż poprzednio oznajmił, że Sejm tylko będzie odroczony, nie ogłosił tego w Izbie. Jesteśmy upoważnieni oznajmić, że powyższe doniesienie „Gazety narodowej" jest zupełnie mylne. Sejm nie jest zamknięty, lecz na mocy najwyższego postanowienia cesarskiego odroczony.

Wczoraj już po wyjściu Gazety otrzymaliśmy następujące telegramy:

Berlin, 2. września. Telegram króla do królowej: Na pobojowisku Sedan 1. września godzina 3¼ po południu. Od 7½ godziny rano toczy się zwycięzko walka dokoła Sedan. Gwardya, czwarty, piąty, jedenasty i bawarski korpus odparły prawie całkiem nieprzyjaciela do miasta.

Paryż, 1. września, Zapewnają, że we wtorek stoczono potyczkę pod Carignan, a wczoraj pod Armigny.

Na posiedzeniu senatu rzekł minister spraw zagranicznych: Uwiadomiłem mocarstwa, że jeżeli Prusacy nie zmienią postępowania swego z naszemi ambulansami, Francya odstąpi od konwencyi genewskiej. W innej depeszy oświadczył tenże minister, że jeżeli Prusy nie uznają charakteru wojskowego oddziałów ochotniczych i gwardyi ruchomej, Francya tak samo postępować będzie z pruską landwerą i pospolitem ruszeniem.

W ciele prawodawczem wniósł Favre protest 2000 Alzatczyków przeciw brutalnemu prowadzeniu wojny ze strony Prusaków, podpisani na tym proteście żądają pomocy dla Strassburga.

Dzienniki wieczorne donoszą: Bazaine odniósł 26. sierpnia bardzo znaczne korzyści na kawaleryą armii księcia Fryderyka Karola. Prusacy odnieśli 30. sierpnia korzyść nad korpusem jenerała de Failly, ale Mac Mahon odniósł 31. sierpnia zwycięstwo, o którem już doniesiono w Paryżu.

Sejm salzburgski zamknięty został d. 31. b. m.

W sejmie styryjskim oświadczyli przez posła Maassena posłowie klerykalni i słoweńscy, że tylko z zastrzeżeniem wybierają deputowanych do Rady państwa.

W sejmie karyntyjskim przyjęto en bloc adres wyrażający zadowolenie z neutralności i zalecający trzymanie się stanowiska konstytucyjnego.

W sejmie czeskim złożyli przyrzeczenie ci posłowie, których wybory sprawdzono. Potem wybrano komisyę dla cesarskiego mesażu. Baron de Pretis przystąpił do klubu niemieckich posłów.

Węgierskie dzienniki przyklasnęły układom ugodowym w Pradze. Organa wszystkich stronnictw węgierskich godzą się na to, że istnienie wolnej Austryi osiągnąć da się tylko przez ugodę i zadowolenie wszystkich narodowości i że droga wskazana przez Czechów jest najstosowniejszą do przeprowadzenia ugody.

Wiedeń. „Wiener Abdp." pisze: „Wobec rozsiewanych w Pradze pogłosek o wpływaniu hrabiego Andrassy na układy zawiązane z czeskiemi przewódzcami oświadczyć winniśmy, iż węgierski prezydent gabinetu ani do hr. Nostiza ani do innej osoby w sprawie tej nie pisał i w ogóle żadnego w niej udziału nie bierze."

Berlin. „Berliner Börsen Ztg." otrzymała następujące ważne wiadomości z teatru wojny:

„Pewną jest rzeczą, że już od trzech dni także i armia jenerała Steinmetza, składająca się 1, 7 i 8 korpusu armii, ruszyła się z pod Metz ku Paryżowi i również zgadzają się wiadomości w tem, że zamknięcie Metz w ostatnich dniach znacznie inną przybrało postać. Zdaje się bowiem podług tego, jakoby chciano uniknąć, ażeby niemiecka armia bezpośrednio nie biwakowała na polach bitw dni ostatnich, ponieważ wyziewy na tych polach kazały się obawiać szkodliwego wpływu, i że z powodu tego koło osaczające Metz, przełożono dalej od miasta. Z dni ostatnich zbywało także na pewnych wiadomościach o armii marszałka Mac Mahona; wiedziano tylko, że pomaszerował pu północy do Reims, nie wiedząc, w którą stronę ztamtąd poszedł. Teraz zdaje się rzeczywiście, jakoby tenże miał zamiar jeszcze dalej ku północy pójść z Reims na Vouziers w kierunku na Thionville i wziąść ile możności przez ostatni rozpaczliwy atak zaczepny stojący pod Metz armią w dwa ognie. Podług dziś nadeszłych tu wiadomości telegraficznych, które wszelki powód mamy uważać za prawdziwe, miała z Metz maszerująca ku Paryżowe armia jenerała Steinmetza dziś z rana (29.) napotkat na wojska Mac Mahona, i jak się zdaje, przyszło do zapalczywej bitwy, o wypadku której dotąd zbywa na wszelkich wiadomościach. Nie powątpiewamy ani na chwilę, że prawdopodobnie już jutro będziemy mogli donieść o nowem zwycięstwie jenerała Steinmetza nad wojskami Mac Mahona, które jak przypuszczać należy, okolicy Varennes i Dun odniesione będzie."

Do tego dodaje „Kreuz-Ztg.":

„Z kąd i jaką drogą wiadomości te otrzymała „Börsen-Ztg." nie dodaje. Granica belgijska odległa jest z Dun (nad Maas pomiędzy Stenay i Verdun) o 5 mil a z Varennes 7, i choćby od granicy wiadomość o huku dział rychlej do Berlina nadejść mogła, niż urzędowy telegram o możebnej walce, to jednakże wydaje się prawie niepodobnem, ażeby takie sprawozdanie detailiczne o ruchach naszych wojsk i o bitwie na drodze prywatnej r:chlej — i to w samym dniu bitwy — tu znane być miało, niż urzędowe doniesienie. Telegraf w kraju nieprzyjacielskim, o ile takowy jest w ogóle w biegu, służy, o ile wiemy, wyłącznie tylko władzom wojskowym a przynajmniej jest on pod ich dozorem. Nie rozumiemy przeto także całkiem, mówiąc otwarcie, wiadomości urzędowej poprzylepianej dziś na rogach ulic, że telegramy od armii w ostatnich dniach często „wyprzedzone zostały przez wiadomości prywatne." W związku z pogłoskami, spowodowanemi przez sprawozdanie „Berliner Börsen-Ztg.", wywołuje owo doniesienie (gdyż bliższe objaśnienia i przestroga, ażeby owym „wiadomościom prywatnym" nie wierzyć, nie jest z niem połączona) łatwe mniemanie, jakoby władze nie były w położeniu zaprzeczenia lub podania w wątpliwość prawdziwości tegoż sprawozdania. Zresztą niech będzie jak chce, jużeśmy powtórnie przypominali mianowicie w czasach wojennych złotą regułę: Nic nie ogłaszać z apodyktyczną pewnością od razu za niemożebne — lecz także i w nic absolutnie nie wierzyć rychlej, zanim się nię ma w rękach potwierdzenia. Zatem: „Oczekiwać, jest to rada wprawdzie bardzo tania, lecz zarazem i bardzo cenna."

— „Staats-Anzeiger" kończy jeden z dłuższych swoich artykułów temi słowy: „My zaś żyjemy w tej nadziei, że ta wojna, którą prowadzimy najszlachetniejszemi dobrami naszego narodu, nie będzie na próżno prowadzoną dla zabezpieczenia naszej przyszłości. Jak pewnem jest, że istnieje moralny porządek świata, tak pewno spodziewamy się, iż prawda odniesie zwycięztwo nad kłamstwem, prawo nad uroszczeniem, umoralnienie nad ową moralną zgnilizną, którą niestety wojna obecnie tu i owdzie do własnego kraju wprowadza. Kwiat obecnej naszej generacyi nie będzie poświęcony w wojnie bez rezultatów. Wiemy wszyscy, że nie tylko chodzi o zduszenie naszego odwiecznego wroga w teraźniejszości, lecz także o zabezpieczenie późniejszych pokoleń od jednego napadu. Z pełnem poświęcenia zaufaniem spoglądamy na mądrość i siłę naszego królewskiego wodza wojennego, na którego Bóg w swojem miłosierdziu przy schyłku życia tę wielką trudną pracę nałożyć. Udzieli mu On i nadał zwycięztwa i błogosławieństwa i swej wszechwładnej obrony i osłony, ażeby dzieło to mógł doprowadzić do szczęśliwego rozstrzygającego końca, bez obawy ludzkiej, na czele wiernego swego ludu, którego puls równo bije z dzielną armią, która pod jego wodzą maszeruje w biedzie i na śmierć i która z nami zawoła: Naszą silną tarczą jest Bóg!

„Zeidlerische Correspondenz" zaś pisze: „Gabinet londyński i ci, którzy z nim zgodnie działają, znajdowaliby się w zgubnym błędzie, gdyby się poddać mieli złudzeniu, że dyplomatyczne noty będą w stanie wpłynąć na nasze warunki pokojowe. Niemcy nie prowadziły wojen zaborczych i nie będą ich prowadzić, tak jak i tym razem my nie zaczepiliśmy, lecz zbrodniczo zostaliśmy zaczepionymi. Nie mniej przeto żyje w całym niemieckim narodzie tylko jedno przekonanie i jedna wola: zabezpieczyć się na zawsze przed powtarzaniem się napadów rozbójniczych Francyi, jakie w zwyczaju były w dwóch ostatnich stuleciach i zarazem dać francuzkiemu narodowi naukę na drogę, że bezkarnie nie ujdzie mu nadal zaczepianie swego sąsiada i odrzucić po prostu, nie tracąc wiele słów, wszelkie nieprzyjaźne wmięszanie się neutralnych mocarstw."

Paryż. Jakkolwiek dzienniki francuskie stosownie do odebranych zakazów zachowują jak najściślejsze milczenie w przedmiocie poruszeń armii, zdaje się przecież, że Mac Mahon usiłuje skomunikować się z Bazaine'm w okolicy Meziéres. W dniach 24. i 26. b. m. odbyły się między Mac Mahonem a armią pruską spotkania, pierwsze między Sainte-Marie i Vallevoy w pobliżu Metz, drugie tuż nad granicą luxemburgską między Longny'm i Damvillers. Dnia 27. b. m. był w skutek tego wielki popłoch na granicy francusko-luxemburgskiej. Obie strony nie donoszą nic dotąd o rezultacie tych walk, z których druga, jak się zdaje, nie była przecież bez wagi. — Miasto Epernay, nie idąc za przykładem pokory danym sobie przez Nancy i Châlons, stawiło opór ułanom pruskim, którzy je chcieli zająć. Gwardya narodowa, chwyciwszy za broń, ubiła 17 żołnierzy pruskich, 1 oficera i odparła nieprzyjaciela. — Mieszkańcy Paryża przyjęli zakomunikowaną sobie wiadomość o bliskiem oblężeniu z wielkim spokojem i patryotyczną stanowczością. Thiers oświadczył na wezwanie i żądanie izby, aby wziął udział w komitecie obrony, iż uczyni zadosyć temu wezwaniu skoro jest wpływem zaszczytnego zaufania ziomków. Mandatu z rąk innych nie byłby przyjmował. W podobnem oświadczeniu zakreśla pan Thiers bardzo niedwuznacznie stanowisko swe względem dynastyi. — Co się tyczy środków obrony Paryża, są one istotnie, jak nawet „Indépendence Belge" przyznaje, bardzo wielkie i będą wymagały nadzwyczajnych wysileń ze strony nieprzyjaciela. „Mamy", mówi „France", podając skromniejsze nawet cyfry, aniżeli dziennik belgijski, „12ty korpus pod dowództwem walecznego jenerała Vinoy; mamy czwarte bataliony utworzone ze starych wojskowych, a więc z ludzi wyćwiczonych, z czwartych batalionów formują się pułki marszowe, o których tworzeniu „Journal officiel" co rano donosi; mamy kanonierów marynarki, tych królów artyleryi, według wyrażenia marszałka Pélissiera, który ich widział czynnych pod Sebastopolem; mamy celników, dwa pułki żandarmów, 22.000 ludzi gwardyi ruchomej nadsekwańskiej, gwardyę ruchomą kilku departameotów a nakoniec 80.000 gwardyi narodowej." — W razie ostatecznego niebezpieczeństwa mówią dzienniki o przeniesieniu trzech lub czterech ministerstw z Paryża do Tours lub Bourges. — Skazany jako szpieg pruski Hart został dnia 17. b. m. rozstrzelany w Paryżu. — Doniesienia z departamentów, zajętych przez armię nieprzyjacielską, mówią wciąż o egzekucyach, kontrybucyach i innych gwałtach. Mianowicie oburza je zaciąganie do szeregów pruskich ludności lotaryngskiej i alzackiej i używanie wieśniaków alzackich przeciw swoim do robót oblężniczych pod Strassburgiem. „Prusacy", mówi „France", „postępują, jak gdyby ciągle mieli być zwycięzcami; jeżeli będą zwyciężeni, jak się tego spodziewamy, jakże straszliwy a jak zasłużony gotują sobie odwet." — O usposobieniu Kabylów Algerii, dokąd z Francyi wysłano 4000 rekrutów, mówi korespondent paryski „Independance belge": „Uzupełniając kadry naszej armii afrykańskiej, nie ma zresztą żadnej uzasadnionej obawy o spokojność kolonii. Kabylowie i inna miejscowa ludność, daleka od wszelkiej myśli ruchu, są ożywieni najlepszemi życzeniami, zwłaszcza, że bliscy jej polegli w obronie naszych granic wschodnich; dobre przyjęcie, którego doznali we Francyi, wzruszyło naszych Turkosów. Pisali do swych ziomków listy pełne zadowolnienia; czytano je w pokoleniach najodleglejszych; braterstwo broni stworzyło nowy węzeł między rodzinami tych żołnierzy a naszym krajem. Mówią teraz tylko o konieczności pomszczenia ich śmierci, a zaciąganie się do wojska staje się z każdym dniem coraz silniejszem." — Według szczegółowych sprawozdań z posiedzenia dnia 26. b. m. użył p. Ordinaire, popierając petycyą mieszkańców miasta Pontarlier, następnych wyrazów: „Sądzę, iż wraz z petycyonarzami jesteście przekonania, iż Francya powinna dołożyć ostatecznych usiłowań, aby naprawić złe, które jej pan Bonaparte wyrządził."

— „Patrie" pisze: „Niektóre dzienniki utrzymują, że pomiędzy cesarzową a jenerałem Trochu wybuchło nieporozumienie. Stanowczo zapewnić możemy, że pogłoski te niemają żadnej podstawy. Pomiędzy cesarzową, ministerstwem i gubernatorem Paryża nie przestała istnieć najpatryotyczniejsza zgodność."

— Obwiniony o szpiegostwo pruski oficer Karol Hardt rozstrzelony został 27. b. m. na dziedzińcu „Ecole militaire." Hardt chciał, by spełniono na nim wyrok śmierci bez wiązania rąk i w stojącej pozycyi. Chciał nawet żołnierzom sam dać hasło do wystrzałów. Na przedstawienie pastora Renville ukląkł i tak rozstrzelony został. Ciało jego pochowano na cmętarzu Montmartre.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Skrytobójcze morderstwo. (Dokończenie.) Sądowa komisya nieznalazła żadnego narzędzia na miejscu gdzie Wojciech został zamordowany, a lekarze sądowi znaleźli na głowie siedm ran i orzekli że te rany zadane zostały albo siekirą, albo motyką żelazną. Komisya sądowa przeszukiwała chałupę Chromego, gdzie Maciej Lisowski przebywał i tu znaleziono siekierę schowaną pod gałęziami. Siekiera ta była własnością Wojciecha Lisowskiego. Jakim sposobem dostała się tam siekiera nikt nie umiał wytłómaczyć, nikt jej nie pożyczał, a gdy takową pokazano Maciejowi Lisowskiemu, odpowiedział, że siekiera ta jest własnością ojca i że widział na niej krew, chociaż znawcy także oglądając nieznaleźli krwi. Skonstatowano, że Maciej owej nocy w której ojciec został zamordowanym, szedł w kierunku do ojcowskiej zagrody. Spostrzeżono także krew na jego bieliźnie, zapytany o pochodzenie tej krwi, tłumaczył się Maciej, że w niedzielę rano 12. września 1869 zarznął koguta białego dla swej żony chorej. To tłumaczenie okazało się kłamliwem, gdyż szwagrowie Chromy i żona wyznali, że koguta owego po uwięzieniu Macieja sprzedali i że nic niewiedzą, żeby Maciej zarznął jaką bądź kurę w niedzielę rano. Następnie tłumaczył się Maciej, że krew pochodzi z nosa, a gdy przy rozprawie powołał się na świadków, zeznał nadzorca więzień i klucznik pod przysięgą, że drugiego dnia po uwięzieniu Macieja Lisowskiego, ten wycierał znaki krwi na swej koszuli. Ponieważ przy zamordowanym Wojciechu Lisowskim wszystkie rzeczy a nawet pieniądze w pasie znaleziono i lekarze orzekli, że zamordowany nie pasował się z mordercą, gdyż już pierwsze uderzenie w głowę była śmiertelne i wszystkie rany są prawie obok siebie, zresztą i dla tego, że ten napad morderczy wykonanym został w czasie snu, ponieważ wszyscy sąsiedzi i znajomi zeznali, że zamordowany nie miał nieprzyjaciół, z nikim się nie kłócił i nie procesował, tylko z synem żył w niezgodzie, ponieważ nikt nie mógł się spodziewać korzyści z śmierci tej, oprócz syna, który się oburzał, że ojciec sprzedaje pół gruntu, a do tego zaciągnąć może długi na sprawienie wesela wychowance, stawiał podprokurator wniosek, by Macieja Lisowskie z zbiegu okoliczności jak to groźba, znajdywanie się w blizkości miejsca czynu, znalezienie siekiery w blizkości gdzie przybywał, kłamstwo i zacieranie śladu krwi na bieliznie, tegoż przebiegłość, uznano za winnego, i skazano na ciężkie więzienie na całe życie. Obrońca obwinionego zbijał tylko niektore poszlaki przytoczone przez podprokuratora, a nareszcie upraszał o łaskawy wymiar kary.

Po naradzie jednogodzinnej sądu, prezydujący ogłosił wyrok tej treści, że uznaje się winnym Macieja Lisowskiego za winnego zbrodni skrytobójczego morderstwa popełnionego na własnym ojcu, wedle wniosku prokuratora i skazuje go się na 18letnie ciężkie więzienie obostrzone jednorazowym postem w tygodniu. Dalej zawyrokował sąd, aby w każdym roku kary 12. września jako w dniu popełnionego morderstwa był przez 24 godzin samotnie w ciemnicy zamkniętym. Przeciw temu wyrokowi założył obwiniony rekurs.

(W tutejszym szpitalu powszechnym) pozostało z końcem czerwca chorych 625 w przeciągu miesiąca lipca wstąpiło do szpitalu 385, było zatem leczonych chorych 1010. Z tych wydalono wyzdrowiałych 363, nieuleczonych 47, umarło 37, razem 447. Pozostało zatem z końcem lipca 563, mianowicie na oddziale chorób wewnętrznych 63, zewnętrznych 49, kobiecych 7, skórnych przedłużnych 15, kiłowych 104, ocznych 31, na oddziale obłąkanych 270, położnic 24. Na dniu 30. lipca było chorych 549, i to był najniższy stan w tym miesiącu —, średni dnia 12. wynoszący 595, najwyższy dnia 1go wynoszący 613. Stosunek wyzdrowienia wynosi 34.83%, stosunek śmiertelności wynosi 3.55%.

(Wykaz ukaranych fiakrów i dorożkarzy.) C. k. Dyrekcya policyi we Lwowie ukarała w drugiej połowie sierpnia następujących fiakrów i dorożkarzy: Za przekroczenie taksy dorożkarzy: l. 4, 72, 110, 138; za niedotrzymanie stanowiska dorożkarzy: l. 32, 105, 107, 114, 121, 141, 173, 186, 192, 193, 199, 204, 213 (powtórnie); za nieprzedstawienie woźnicy fiakra: l. 5, dorożkarzy; l. 30, 32, 56, 61, 107, 162, 198; na nieostrożną jazdę dorożkarzy: l. 38, 42, 52, 105, 221; za używanie 15letniego chłopaka jako woźnicy, dorożkarza: l. 124; za opilstwo dorożkarza l. 38; za odmówienie jazdy dorożkarzy: l. 75, 83, 93, 185; za nieporządną jazdę dorożkarzy: 149, 185, 212; za wjechanie na chodnik dorożkarza l. 103; za pojenie konia na gościńcu dorożkarza l 82; za burdę uliczną dorożkarzy: 198, 197, 73; za niedokładne oliczbowanie powozu, fiakrów: l. 2, 4, 7, 10, 12; dorożkarzy l. 28, 164; za złą uprząż fiakra l. 45; za zły powóz fiakra l. 25.

(Pożary.) Dnia 18. b. m. zgorzała w Pełkiniach w powiecie jarosławskim zagroda włościańska. Ogień miał być podłożony przez właściciela. Szkoda (niezabezpieczona) wynosi 1500 złr. D. 14. b. m. zgorzało w Stadle w pow. Nowo-sądeckim sześć zagród włościańskich. Przyczyna pożaru była nieostrożność. Szkoda (niezabezpieczona) wynosi 9650 złr. D. 19. b. m. zgorzała w Witkowcach w pow. ropczyckim stodoła ze zbożem. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (niezabezpieczona) wynosi 1050 złr. D. 19. b. m. zgorzała w Trzemeśnej w pow. tarnowskim stodoła ze zbożem. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (niezabezpieczona) wynosi 370 złr. D. 22. zgorzał w Ostrowie w pow. ropczyckim jeden budynek dworski. Przyczyna pożaru była nieostrożność. Szkoda (w części zabezpieczona) wynosi 1500 złr. Dnia 22. b. m. zgorzała w Podzameczku w pow. buczackim papiernia. Ogień miał być podłożony. Szkoda wynosi 3000 złr. D. 22. b. m. zgorzała w Sokolikach w pow. turczańskim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru nie wiadoma. W płomieniach zginęło 5 ludzi. D. 23. b. m. zgorzało w Zborowie w pow. złoczowskim 26 domów. Przyczyna pożaru była nieostrożność. D. 23. b. m. zgorzała w Lubkowicach w pow. śniatyńskim chata włościańska. Ogień podłożył sam właściciel. D. 24. b. m. zgorzało w Zawadce w pow. pilznieńskim dwie stodoły ze zbożem. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (w części zabezpieczona) wynosi 8633 złr.

(Ucieczka z więzienia.) Z więzienia sądu powiatowego w Brzeżanach uciekły złodziejki Handzia Ciurpiła z Lysy, 20letnia, niska, silna, blondynka i 50letnia Ruśka Zwaryczowa, także Maruśka zwana, z Narajowa, wzrostu średniego.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu sierpniu:

	Miejsce targu:									
	Dobromil		Bukowsko		Sanok		Rymanów		Bircza	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacka									
Mec pszenicy	4	50	5	20	5	4	5		4	50
„ żyta	3	.	3	60	3	40	3	75	3	.
„ jęczmienia	2	25	2	80	2	90	3	.	2	25
„ owsa	2	.	2	.	2	48	2	.	2	.
„ grochu		.	3	50		.	.	.	3	.
„ hreczki		.		.			2	75	.	.
„ kukurudzy	2	80	4		.		4	.	3	.
„ ziemniaków	1	50	.	.	.		1	60	1	20
Cetnar siana	1	20	.		1	40	1	60	2	.
Sąg drzewa twardego	7	.	.	.	5	60	6	.	3	
„ „ miękkiego	5	50	.		3	60	4	.	2	
Funt mięsa wołowego		15	.	18	.	18			.	16
Miara wina		80		50		.	.	.	.	40
„ piwa		16	.	18		16	.	.	.	16
Wyrobnik z wiktem		60			.		.		.	25
„ bez wiktu		80		50	.	40	.	.	.	35

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Berlin, 2. września. Urzędowa depesza z St. Barbe pod Metz z 1. września wieczorem: Wczoraj walczyła od rana cała armia Bazaina przez dzień i noc przeciw pierwszemu korpusowi armii i dywizyi Kummera. Wczoraj w nocy i dzisiaj Bazaine został wszędzie zwycięzko odparty. Jakkolwiek Francuzi walczyli z wielkiem męztwem, ustąpić przecież musieli przed wschodnio-pruskim korpusem. Książe Fryderyk Karol gratulował wczoraj i dzisiaj pierwszemu korpusowi armii z powodu zwycięztw. Czwarta dywizya landwery wzięła w dzisiejszem zwycięztwie zaszczytny udział.

Vendresse, 31. sierpnia. Skutki wczorajszego zwycięztwa nad Mac-Mahonem dla wielkiej rozległości pola walki dopiero powoli stają się wiadome. Dotąd skonstatowano, że w rękach Prusaków znajduje się około dwadzieścia dział i jedenaście kartaczownic.

Bruksela, 1. września wieczorem. Na granicy belgijskiej pod Bouillon pojmano i rozbrojono dzisiaj 250 Francuzów. Wzięto przytem 50 koni.

Berlin, 3. września. Depesza urzędowa. Król pruski telegrafuje do królowej Augusty z Sedan 2. września godzina 1½ po południu: Właśnie zawartą została z generałem Wimpffen, który w miejsce rannego Mac-Mahona dowodził, kapitulacya, w skutek której cała armia w Sedan wziętą została do niewoli. Cesarz Napoleon tylko sam oddał mnie się w ręce, gdyż nie dowodził sam i wszystko pozostawia regencyi w Paryżu. Oznaczę natychmiast miejsce jego pobytu, skoro się z nim rozmówię przy osobistem spotkaniu, które natychmiast nastąpi. Co za zwrot rzeczy za rządzeniem Boga!

Paryż, 1. września. Z Mezières donoszą 31. sierpnia: Wczorajsza walka nad Meuzą odnowiła się dzisiaj. Szczegółów o rezultacie nie ma, gdyż Mac Mahon opierając się o twierdze Mezières, Sedan może się zawsze do jednej z nich cofnąć. Pruskie siły są bardzo liczne, więc jenerałowie nasi muszą być przezorni i nie oddalają się od silnych miejsc, ażeby mogli wyzyskać siły nieprzyjacielskie.

Wczoraj pobili nasi żandarmi i strażnicy celni pod Longvy 500 pruskich kawalerzystów, z których 50 padło a reszta uciekła na terytoryum luxemburgskie.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 2. września.

Hotel George: PP. Hr. Michałowski., z Bolestraszyc.— Bocheński R., z Tarnówki. — Dylewski M., z Rolowa. — Horodyski K., z Krogulca. — Hoppen M., z Podola. — Hormuzaki A., z Bukowiny. — Schnell A., z Firlejówki. — Styrcza D., z Bukowiny.

Hotel europejski: Hr. Komorowski P., z Helinka. — Br Taube E., z Rosyi. — Dwernicki J., z Podola. — Siemiński W., z Krakowa.

Hotel Langa: Garliński M., z Soroki.

Hotel angielski: Czajkowski H., z Bóbrki. — Michalski J., z Królestwa. — Udrycki A., z Wielkich Mostów.

Hotel Kuhna: Hrehorowicz S, dr. med., z Litwy.

Hotel krakowski: Błoński A., radca kraj., z Złoczowa.— Dybowski Z., z Równia. — Niczabitowski K., z Peniczowa. — Rzewuski W., z Gologóry.

Hotel podolski: Makowski P., z Żytomirza.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 2. września.

PP. Ks Czartoryski Kon. i Hr. Ludwik i Henryk Wodziccy, do Krakowa. — Ks. Czartoryski J., do Wiązownicy.— Maks H., adw., do Tar. opola. — Chyliński M., do Rakowy.— Dunin Z., na Podole ros. — Gołębiowski M., do Sławentyna.— Łucki A., do Sarny. — Padlewski K., do Hulcza. — Rojewski K., do Cieszazowa. — Stanek J., do Wiszni. — Tomanek P., do Smarzowa. — Torosiewicz P., do Zastawca. — Zaborowski A., na Wołynie.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 1. września 1870.

Pora	Barometr w mierze par sprow do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326 84	+ 8 3	77	Z. mierny	0
2. god. po poł.	327 61	+ 12.8	49	„ mroź.	7
9. god. wiecz.	327 27	+ 8 1	98	„ b.sł.	0

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
D. 2. września.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	239	—	240	—
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	195	—	196	—
„ banku hip. galic. po 200 zł. z wpł. 50%	—	—	—	—	105	50	107	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	72	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	78	50	79	25
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	70	50	71	50
Banku hip. gal.	—	—	—	—	87	75	88	40
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	—	—	88	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	70	75	71	50
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	100	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	80	5	90
„ cesarski	—	—	—	—	5	86	5	94
Napoleondor	—	—	—	—	9	90	10	—
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	95	10	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	92	1	98
„ papierowy „	—	—	—	—	1	53	1	54
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	84½	1	86
Srebro	—	—	—	—	123	50	124	50

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 31. sierpnia 1870.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

	(Za 100 zł.) pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	65.10	65.25
od kwietnia do października po 5%	—.—	
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	227 —	229.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	225 50	226 50
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	80.50	81.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	90 50	90.75
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	99 25	99 75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	—.—	—.—
Renty Como po 42 lir. austr.	22.—	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	—.—	—.—
Bukowiny	71.—	72.—
Galicyi	70.50	71.50
Niższej Austryi	—.—	—.—
Siedmiogrodu	73.—	74.—
Węgier	77.—	77.50
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	220 —	220.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	250.50	250.75
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	842.—	845.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	688.—	690.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	549.—	551.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	211 —	211.50
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	1987	1992
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	237 50	238.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	193 —	194.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	345 —	346 —
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	193.25	193 75
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	105.—	105 50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	69 50	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	87.—	88.—
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	84.—	85.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	91.—	91 25
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	—.—	—.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

		(za 100 zł.)
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	86.—	87.—
„ „ „ „ „ w. a.	—.—	—.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	99.50	100 50
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	96.—	97.—

5. Losy.

	(za sztukę)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	152.50	153.50
Clarego po 40 zł. m. k.	31.—	33.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	91.—	92 —
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.—	16 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	27.—	31.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	27.—	31 —
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.—	15.—
Salma po 40 zł. m. k.	38 —	40.—
St. Genois „ 40 „ „	27.—	31.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	23.—	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	115.—	125.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	54.—	58.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	18.—	20.—
Windischgrätza „ 20 „ „	18.—	20..

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	104.75	105 —
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	105.25	105.50
Hamburg za 100 M. B.	92.25	92 50
Londyn za 10 ft. szt.	125.70	125.90
Paryż za 100 fr.	49 70	50.10

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5 95	5.97
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.02	10.03
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	124.—	124.25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 2. września.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	56	65
„ „ w srebrze	66	—
Losy z 1860. roku	90	75
Akcye banku wiedeńskiego	695	—
„ „ kredytowego	254	—
Londyn 10 funtów szterlingów	125	—
Srebro	123	25
Napoleondor	9	93
Dukat	5	92

(2034) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 22275. Ces. król. sąd krajowy Lwowski uwiadamia niniejszem, iż w zabudowaniu sądu tegoż odbędzie się na dniu 30. września 1870 o godzinie 10tej przed południem licytacya publiczna części realności we Lwowie pod L. 103¾ położonych, do Izaka Kleinmana, Raizeli Menkesowej, Chaima Czeszera, Raizeli Czeszerowej i mas nieobjętych Zallela Menkesa, Raizeli z Blauerów Sonne i Herscha Blauera należących, celem zaspokojenia wierzytelności Mojżesza Stroh w ilości 588 złr. a. w. z p. n. (po potrąceniu kwoty 360 złr. a. w.) na częściach powyższych realności zahipotekowanych, z wyjątkiem jednak zabudowania oficyny do Sobeli Handowej, Fiszla Tabaka, Eteli Traganowej i masy spadkowej Wolfa Frieda należących, że na tym terminie powyższe części realności sprzedane zostaną także poniżej ceny szacunkowej i wywołania 4581 złr. a. w., dalej że jako wadyum ustanowiono kwotę 360 złr. a. w., że akta oszacowania i warunki licytacyi przejrzeć można lub brać odpisy w registraturze sądu tutejszego, nareszcie że dla wierzycieli hipotecznych nieobecnych: Hersza Blauera, Józefa Pellina, Neszę Verlegerinową, Mojżesza Blauera, Israela Berla Handa, Drezelę Sim, Antschla Handa, Perlę Handową, tychże spadkobierców lub prawonabywców, jako też dla tych wszystkich, którymby nie można było doręczyć uchwał w tej sprawie egzekucyjnej, lub którzyby tymczasem nabyli prawa rzeczowe na częściach realności sprzedać się mających, ustanowiony został kuratorem p. adwokat tutejszy Dr. Skałkowski.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 9. lipca 1870.

Kundmachung.

Nro. 22275. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß bei demselben Behuf Hereinbringung der Forderung des Moses Stroh von 588 fl. öst. W. (nach) Abzug von 360 fl. öst. W.) die executive Feilbietung d.r, dieser Forderung zur Hypothek dienenden, dem Isaak Kleinman, der Reisel Menkes, dem Chaim Czeszer, der Reisel Czeszer und den Nachlaßmassen des Zallel Menkes, der Reisel Blauer vereh. Sonne und des Hersch Blauer gehörigen Antheile der in Lemberg sub Nr. 103¾ gelegenen Realität, das ist die Relicitation dieser Realität mit Ausschluß des, der Sobel Hand, dem Fischel Tabak, der Ettel Tragan und der Nachlaßmasse des Wolf Fried gehörigen Offizingebäudes am 30. September 1870 um 10 Uhr Vormittags abgehalten werden wird, bei welchem Termine die gedachten Realitätsantheile auch unter dem Schätzungswerthe und Ausrufspreise von 4581 fl. öst. W. werden hintangegeben werden; dann daß als Vadium der Betrag von 360 fl. öst. W. bestimmt wurde, ferner daß der Schätzungsact und die Feilbietungsbedingungen in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen, oder in Abschrift erhoben werden können; endlich daß für die abwesenden Interessenten Hersch Blauer, Josef Pellin, Nesche Verlegerin, Moses Blauer, Israel Berl Hand, Dressel Sim, Antschel Hand und Perl Hand, oder ihre allfälligen Erben oder Rechtsnehmer, sowie für Jene, welchen die diese Executionsangelegenheit betreffenden Bescheide nicht zugestellt werden könnten, oder welche mittlerweile dingliche Rechte über den feilzubietenden Realitätsantheilen erwerben sollten, der Hr. Advocat Dr. Skałkowski zum Vertreter bestellt wurde.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 9. Juli 1870.

(2067) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 35457. W celu zabezpieczenia dostawy materyału do pokrywania gościńców państwowych w obrębie budowniczym Zaleszczyckim na trzyletni przeciąg czasu, t. j. na lata 1871, 1872 i 1873 odbędzie się dnia 23. września 1870 o godzinie 12tej w południe w c. k. starostwie Zaleszczyckiem licytacya za pomocą pisemnych ofert.

Rzeczona dostawa szutru wynosi na rok 1871 dla 1szej, 2giej ćwierci 23ciej, 3ciej, 4tej ćwierci 24tej i 1szej ćwierci 25tej mili Złoczowsko-Zaleszczyckiego gościńca, razem 409 pryzm w cenie fiskalnej 1312 złr. 87 kr. a. w.

Bliższe warunki licytacyi można przeglądnąć w wymienionem c. k. starostwie, dokąd także oferty na cały trzyletni okres czasu, lub też tylko na rok 1871, zaopatrzone w 5% wadyum z wyrażeniem cen nie tylko cyframi, ale też i literami przed wskazanym terminem wniesione być mają.

Oferty nie ułożone według przepisów, lub nie podane w terminie, nie znajdą uwzględnienia.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 30. sierpnia 1870.

(2070) **Edykt.** (2)

Nr. 1636. Ces. król. sąd obwodowy w Nowym Sączu rozpisuje niniejszem po udaremnionym 1szym i 2gim terminie licytacyjnym odnośnie do rekwizycyi c. k. sądu krajowego w Wiedniu z dnia 31. sierpnia 1869 L. 49317 celem wymuszenia zapłaty resztującej pretensyi pierwszej austryackiej kasie w Wiedniu należącej się od Feliksa Wnorowskiego w sumie 11.993 złr. 10 kr. w. a. z procentami 5% od 2. lipca 1869 i kosztami, egzekucyjną sprzedaż publiczną dóbr Turza z przyległościami, w obwodzie dawniej Jasielskim położonych, dłużnika Feliksa Wnorowskiego własnych, która to sprzedaż publiczna w trzecim terminie w dniu 21. września 1870 o godzinie 10tej przed południem w sali audyencyonalnej tutejszego c. k. sądu obwodowego się odbędzie pod następującemi warunkami:

1. Dobra te wraz z budynkami i z wszystkiemi do nich należącemi prawami sprzedane będą ryczałtem bez odpowiedzialności za jakość przedmiotu i ilości.

2. Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa w sumie 48.310 złr. 15 kr., jednak dobra te na tym trzecim terminie także i poniżej wartości szacunkowej sprzedane będą.

3. Każden z licytantów ma przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadyum 10% od wartości szacunkowej w gotówce, albo w obligacyach państwa lub kraju, w listach zastawnych banku narodowego lub Towarzystwa galic. kredytowego, albo w obligacyach pierwszeństwa kolei przez c. k. rząd poręczonych według ostatniego kursu w gazecie urzędowej wiedeńskiej umieszczonego, strona zaś egzekucyę prowadząca zostaje od złożenia wadyum uwolnioną, jednakże za wykazaniem, że wadyum powyższe w stanie biernym jej wierzytelności zostało na pierwszem miejscu zabezpieczone.

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 26. lipca 1870.

(2061) **Edykt.** (2)

Nr. 12855. Ces. król. sąd krajowy dla spraw cywilnych w Krakowie wzywa nieobecnego i z miejsca pobytu niewiadomego Antoniego Wałacha, szeregowca c. k. 20go pułku piechoty imienia Księcia Pruskiego, w skutek podania Agnieszki Wałachowej de praes. 2. lipca 1870 L. 12855 o uznanie za zmarłego męża jej Antoniego Wałacha w celu zawarcia powtórnych związków małżeńskich, wszystkich, którzyby o życiu lub miejscu pobytu tegoż Antoniego Wałacha, który jako szeregowiec c. k. 20go pułku piechoty imienia Księcia Pruskiego w bitwie pod Królogrodem (Königgrätz) dnia 3. lipca 1866 zginąć miał, wiadomość mieli, aby takową albo tutejszemu sądowi, albo ustanowionemu dla powyżej wspomnionego Antoniego Wałacha kuratora w osobie p. adwokata Dr. Michała Koczyńskiego niezwłocznie, a najdalej w ciągu roku od daty obecnego edyktu donieśli.

— Kraków, dnia 17. sierpnia 1870.

(2065) **Ogłoszenie konkursu.** (2)

Nr. 563. Na mocy upoważnienia wysokiego Wydziału krajowego we Lwowie z dnia 19. sierpnia 1870 do l. 10358 Dyrekcya szpitali ogłasza konkurs na posadę lekarza ordynującego na oddziale chorób zewnętrznych w szpitalu św. Łazarza z roczną płacą 750 złr. w. a.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść podania po dzień 8go października 1870 do Dyrekcyi szpitali św. Łazarza i Ducha w Krakowie bezpośrednio, lub przez swoją władzę przełożoną, jeżeli są teraz w służbie publicznej, wykazując:

1. Wiek, stan, miejsce urodzenia i przynależność państwową.

2. Stopień doktora medycyny i chirurgii otrzymany na jednym z uniwersytetów monarchii austryacko-węgierskiej.

3. Władanie językiem polskim i niemieckim.

Dyrekcya szpitali św. Łazarza i św. Ducha.

Kraków, dnia 27. sierpnia 1870.

(2066) **Ogłoszenie.** (2)

Nr. 139. Wydział Tarnowskiej Izby adwokatów zamianował Dr. Augusta Nowakowskiego, adwokata w Tarnowie, zastępcą ś. p. Dr. Wojciecha Bandrowskiego, adwokata w Tarnowie, dnia 25. sierpnia 1870 zmarłego, mianując zarazem Dr. Pietrzyckiego, adwokata w Tarnowie, substytutem rzeczonego zastępcy.

Tarnów, dnia 27. sierpnia 1870.

(2057) **Edykt.** (2)

L. 3695. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszym edyktem pp. Antoniego Dunikowskiego, Waleryana Dunikowskiego, Maryannę Dunikowskę i Augustynę Dunikowską z miejsca pobytu i życia niewiadomych, że przeciw nim p. Wolf Birnbaum właściciel dóbr Pysznicy z przyległościami w obwodzie Rzeszowskim, powiatu Ulanowskiego położonych, o wykreślenie ze stanu biernego ⅓ części dóbr Pysznica z przyległościami pozycyi 21. ciężarów prawa zastawu kaucyi w kwocie 400 zł. względem dopełnienia warunków dzierżawy wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu wyznacza się termin do postępowania ustnego na dzień 16. listopada 1870 o godzinie 10. rano.

Gdy miejsce pobytu pozwanych sądowi nie jest wiadome, przeto c. k. sąd obwodowy w celu zastępowania pozwanych jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego p. adwokata Dra. Klemensa Kostheima, dodając mu zastępcę tutejszego p. adwokata Dra. Maurycego Reinesa kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszem edyktem pozwanym, aby w zwyż oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali, i o tem sądowi donieśli, w ogóle zaś, ażeby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Rzeszów, dnia 12. sierpnia 1870.

(2060) **Edykt.** (2)

L. 5934. W drodze egzekucyi prawomocnego wyroku byłego c. k. urzędu powiatowego jako sądu w Żabnie z dnia 15. grudnia 1857 l. 297 odbędzie się celem zaspokojenia pretensyi Dawida Bienenstocka w kwocie 105 zł. w. a. z przyn. przymusowa sprzedaż realności dłużnika Arona Bleiweisa własnej pod Nr. 119 w Żabnie położonej, w terminach w d. 24. października, 17. listopada, i 30. listopada 1870 każda razą o godzinie 9tej rano, a mianowicie na pierwszym i drugim terminie przynajmniej za cenę szacunkową, na trzecim zaś i poniżej takowej.

Cena szacunkowa wynosi 468 zł. w. a. — Chęć kupienia mający obowiązani są przeto złożyć wadyum w kwocie 46 zł. 80 kr. w. a. do rąk komisarza sądowego licytacyę prowadzącego w gotówce lub w papierach publicznych według ostatniego tychże kursu.

Bliższe warunki licytacyi tej przejrzeć można w aktach registratury tutejszego sądu.

Tarnów, dnia 11. czerwca 1870.

) **Edykt.** (2)

L. 12806. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu p. Antoniego Popiela, iż na zasadzie weksla z daty Chrzanów 13. sierpnia 1869 uchwałą z dnia 3. marca 1870 l. 4120 wydano przeciw niemu zakaz zapłacenia posiadaczowi weksla Jakóbowi Landauowi należytości wekslowej 28 zł. w. a. z przyn. w przeciągu dni trzech pod rygorem egzekucyi i że dla strzeżenia praw nieobecnego dłużnika ustanowionym został dla niego uchwałą z 7. czerwca 1870 l. 7994 kurator w osobie p. adwokata Dra. Kaufmana z zastępstwem p. adwokata Dra. Geislera.

Kraków, dnia 8. sierpnia 1870.

(2063) **Edykt.** (2)

L. 12852. C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych w Krakowie wzywa niniejszem wszystkich posiadaczy następujących galicyjskich obligacyj indemnizacyjnych dla obrębu krakowskiego wydanych: Nr. 8787, 12269, 11742, 6843, 12008 i 10699, z których każda opiewa na 100 złr. m. k. wraz z kuponami od 1. listopada 1870 r. bieżącemi, a które według podania Matyldy Johnowej skradzionemi jej zostały, ażeby się w przeciągu roku, sześciu tygodni i trzech dni od daty niniejszego ogłoszenia do c. k. sądu w Krakowie zgłosili i swe prawa do tychże obligacyj należycie wykazali, gdyż po beskutecznym upływie tego czasu na żądanie p. Matyldy Johnowej sąd orzecze wymienione obligacye indemnizacyjne za umorzone.

Kraków, dnia 8. sierpnia 1870.

(2068) **Concurs-Ausschreibung.** (2)

Nr. 12798-I. An der k. k. Oberrealschule zu Innsbruck ist die Stelle eines Lehrers der italienischen und französischen Sprache zu besetzen.

Jahresgehalt 800 fl. Localzulage 150 fl.

In Ermanglung gesetzlich qualificirter Bewerber wird für diesen Posten ein Supplent mit der normalmäßigen Substituirungsgebühr bestellt werden.

Die vorschriftemäßig belegten Gesuche sind bis 15. September 1870 hieramts einzubringen, u. zwar im Dienstwege gefalls der Bewerber bereits an einer öffentlichen Lehranstalt in Verwendung steht.

Innsbruck, am 16. August 1870.

Von der k. k. Statthalterei für Tirol und Vorarlberg.

(2077) **Edykt.** (1)

Nr. 24824. Wzywa się posiadacza książeczki gal. kasy oszczędności do Nr. 23772 na 100 złr., wystawionej na imię gr. kat. kościoła w Starych Brodach i na okaziciela opiewającej, aby takową sądowi w przeciągu sześciu miesięcy wykazał, inaczej po bezskutecznym upływie tego terminu amortyzowaną zostanie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, 16. lipca 1870.

(2080) **Edykt.** (1)

Nr. 7074. Ces. król. sąd obwodowy jako wekslowy w Przemyślu zawiadamia niniejszym edyktem niewiadomego z pobytu zapozwanego p. Józefa Kellermann, że Wolf Zangen przeciw niemu o sumę wekslową 1069 złr. a. w. z p. n. o nakaz zapłaty podał, który dnia 27. lipca 1870 do l. 7074 dozwolone i postanowionem w osobie p. adwokata krajowego Dr. Skałkowskiego z substytucyą p. adwokata Dr. Iłłasiewicza jego kuratorowi doręczony został.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 27. lipca 1870.

(2066) **Obwieszczenie.** (1)

Nro. 6144 d.f. Z powodu prac przygotowawczych do przypadającego na dniu 31. października 1870 r. losowania obligacyi funduszów indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej, tudzież Wielkiego Księstwa Krakowskiego, ustaje począwszy od dnia 16. września 1870 r. wszelkie przepisywanie tych obligacyi, któreby przy przepisaniu odmienne dostać musiały numera.

Po ogłoszeniu wyniku losowania przepisywanie obligacyi znowu się rozpocznie.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa, jako dyrekcyi funduszów indemnizacyjnych.

Lwów dnia 26. sierpnia 1870.

(2083) **E d y k t.** (1)

Nr. 5614. Ces. król. sąd powiatowy delegowany miejski w Samborze p. Maryi Bauer, z życia i miejsca pobytu niewiadomej, niniejszem wiadomo czyni, że przeciw niej Jerzy Bechtlof pod dniem 25. października 1869 do l. 7748 uzyskał extabulacyę i wykreślenie sumy 200 złr. m. k. w stanie biernym gospodarstwa pod L. 101 w Nowych Kupnowicach zahipotekowanej.

Ponieważ uchwała ta Maryi Bauer dla niewiadomego jej pobytu doręczoną być nie może, ustanawia się dla niej kuratora ad hoc w osobie p. adwokata Dr. Kohna z substytucyą p. Dr. Budzynowskiego, i rezolucyę wyż wymienioną do rąk pierwszego doręcza.

C. k. sąd powiatowy deleg. miejs.

W Samborze dnia 30. lipca 1870.

(2081) **Obwieszczenie licytacyi.** (1)

Nr. 970. Po przeprowadzonym 1szym i 2gim stopniu egzekucyi na podstawie prawomocnej ugody z dnia 4. stycznia 1858 l. 36 dozwala się na zaspokojenie kwoty 50 złr. m. k. czyli 52 złr. 50 kr. a. w., jako też dawniejszych kosztów egzekucyi 87 kr., 4 złr. 88 kr. i 4 złr. 53 kr. a. w., i teraźniejszych w kwocie 3 złr. 25 kr. a. w. przymusowa sprzedaż realności pod Nr. k. 70 w Salówce położonej, do Rozalii Burskiej należącej, w drodze licytacyi na rzecz Leiby Wiesera jako prawonabywcy Justyny Ilnickiej pod następującemi warunkami:

1. Przedmiot licytacyi jest realność Nr. k. 70 w Salówce położona, z chałupy i z ogrodu, jako też z 8 morgów pola się składająca.

2. Cenę szacunkową 250 złr. w. a. bierze się jako cenę wywoławczą.

3. Do licytacyi wyznacza się trzy termina, a to: na dzień 30go września 1870, następnie 28go października 1870 i 28go listopada 1870, każdą razą o 10tej godzinie przed południem w tutejszej kancelaryi sądowej. Przy pierwszym i drugim terminie realność tylko wyżej ceny szacunkowej lub za cenę szacunkową, przy trzecim zaś także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

4. Każdy chęć kupienia mający ma przed rozpoczęciem licytacyi u dotyczącego komisarza 10% ceny szacunkowej jako wadyum w gotówce złożyć, które nabywcy do ceny kupna wrachowane, a innym udział biorącym zwrócone zostanie. — Dalsze warunki licytacyjne i akt oszacowania mogą być przejrzane w tutejszo-sądowej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Czortków, 26. czerwca 1870.

(2084) **E d y k t.** (1)

Nr. 2718. Ces. król. sąd powiatowy w Krośnie zawiadamia niniejszem Abrahama Wolkisera, a względnie tegoż niewiadomych spadkobierców, iż uchwała tabularna z dnia 24. października 1869 do l. 3966 na podanie Stanisława Zdybkiewicza, wykreślenie sumy 142 złr. 40 kr. w. a. ze stanu biernego realności pod Nr. kons. 341 w Krośnie dozwalająca, ustanowionemu kuratorowi p. adwokatowi Dr. Łobaczewskiemu doręczoną została.

Z c. k. sądu powiatowego.

Krosno, dnia 20. lipca 1870.

(2086) **E d i c t.** (1)

Nro. 982. Vom Starasoler k. k. Bezirksgerichte wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß zur Einbringung der durch Berl Entner wider Waśko Huczko ersiegten Summe pr. 55 fl. öst. W., der Executionskosten pr. 4 fl., 1 fl. 26 kr., 7 fl. 70½ kr., 9 fl. 93 kr. und 4 fl. 72 kr. öst. W. die executive öffentliche Veräußerung der sub Nr. 30/35 in Janów gelegenen, dem Schuldner Waśko Huczko gehörigen, keinen Tabularkörper bildenden Realität bewilligt wurde, und diese Feilbietung in drei Terminen, d. i.: am 3. October 1870, am 10. October 1870 und am 17. October 1870 vorgenommen werden wird.

1. Zum Ausrufspreise der feilbietenden Realität Nr. 30/35 in Janów wird der gerichtliche erhobene Schätzungswerth pr. 350 fl. öst. W. angenommen.

2. Jeder Kauflustige hat vor dem Beginne der Feilbietung ein mit 10% des Schätzungswerthes bemessenes Vadium entweder in barem Gelde, oder in börsemässigen Effekten nach dem Curse des letzten Börsentages zu Händen des Licitations-Commissärs zu erlegen. — Das Vadium des Bestbieters wird zur Sicherstellung der Zuhaltung der Feilbietungsbedingnisse beim Gericht zurückgehalten, den übrigen Licitanten aber nach beendigter Feilbietung sogleich zurückgestellt.

Der Schätzungsact, sowie die übrigen Licitationsbedingnisse können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen oder in Abschrift behoben werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Starasól, den 15. August 1870.

(2078) **E d i c t.** (1)

Nro. 8423. Vom k. k. Bezirksgerichte in Brzeżany wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gegeben, daß zur Hereinbringung der von der Klägerin Chane Lipcie Weinberg gegen Berisch Weinberg ersiegten Summe pr. 850 fl. öst. W. sammt 10% Zinsen vom 18. September 1869 bis zur wirklichen Zahlung gerechnet, und 10% an Conventionalstrafe, der bereits zuerkannten Executionskoston pr. 8 fl. und 9 fl. 25 kr., sowie der gegenwärtigen Executionskosten pr. 26 fl. 24½ kr. öst. W. die executive Feilbietung der dem Schuldner Berisch Weinberg laut Dom. III. pag. 73 n. 8 haer. eigenthümlich gehörigen, in Brzeżany gelegenen Realität in zwei Terminen, das ist: am 13. October 1870 und am 10. November 1870, jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts abgehalten werden wird unter nachstehenden Bedingungen:

1. Der Schätzungswert der feilzubietenden Realität im Betrage pr. 731 fl. 15 kr. öst. W. wird als Ausrufspreis angenommen.

2. Die feilzubietende Realität wird in diesen zwei Terminen nur um oder über dem Schätzungswerthe veräußert werden.

3. Mit Ausnahme der Executionsführerin hat jeder Kauflustige vor Beginn der Licitation 20% des Schätzungswerthes, d. i. 146 fl. 20 kr. öst. W. als Vadium zu erlegen, welches dem Bestbieter in den Kaufpreis eingerechnet, den übrigen Licitanten aber zurückgestellt werden wird.

4. Der Bestbieter hat den nach Abschlag des Vadiums restirenden Kaufschilling binnen 14 Tagen nach Erhalt des gerichtlichen Bescheides über den genehmigten Licitationsact in gerichtliche Verwahrung zu erlegen, wornach ihm auf sein Einschreiten und auf seine Kosten das Eigenthumsdecret ertheilt, der physische Besitz eingeräumt, die Hypothekarlasten extabulirt und auf den Kaufschilling übertragen werden.

5. Sollte der Bestbieter diesen Bedingungen nicht genau nachkommen, so wird dessen Vadium für verfallen erklärt, und diese Realität auf seine Gefahr und Kosten in einem einzigen Termine um welchen Preis immer veräußert werden.

6. Sollte der bei dem zweiten Termine erzielte Bestboth die Summe aller bis zur Schätzung vorgemerkten Schulden nicht erreichen, so wird zur Einvernehmung der Gläubiger wegen Feststellung erleichternder Bedingungen im Sinne und unter der Strenge des §. 148 G. G. eine Tagsatzung auf den 11. November 1870 um 10 Uhr Vormittags hiergerichts bestimmt.

7. Die Steuern können bei dem hiesigen k. k. Steueramte, die Gemeindelasten bei der Gemeindebehörde hier, und der Tabularstand bei dem Grundbuche eingesehen werden.

Die übrigen Bedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Hievon werden die Bittstellerin Chane Lipcie Weinberg, Execut Berisch Weinberg, die Tabulargläubiger Serl Bomse Dobrisch Feger vereh. Weinberg, die k. k. Finanz-Procuratur Namens des h. Aerars, ferner die etwa nach dem 29. December 1869 als dem Tage der Ausstellung des Tabularextractes an die Gewähr kommenden Gläubiger, sowie diejenigen Gläubiger, denen der gegenwärtige Feilbietungsbescheid entweder gar nicht, oder aus was immer für einem Grunde nicht zur gehörigen Zeit zugestellt werden könnte, durch den für dieselben in der Person des Hr. Landesadvocaten Madejski bestellten Curator und durch Edicte verständigt.

Vom k. k. Bezirksgerichte

Brzeżany, am 29. August 1870.

(2072 **E d y k t.** (1)

Nro. 2077. C. k. sąd powiatowy w Oświęcimie podaje do powszechnej wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi Szymona Herza w ilości 22 złr. a. w. od masy spadkowej ś. p. Jana Dudzika się należącej dozwoloną została egzekucyjna sprzedaż połowy realności pod l. k. 291 w Oświęcimie położonej do tejżż masy spadkowej należącej, która w dniach 27. października, 24. listopada i 15. grudnia 1870 każdego razu o godzinie 10. z rana, w kancelaryi sądowej pod następującemi warunkami przedsięwziętą będzie:

1) Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa sprzedać się mającej połowy realności w ilości 196 złr. a. w. na pierwszych dwóch terminach takowa niżej ceny szacunkowej sprzedaną niebędzie.

2) Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadyum w ilości 20 złr. a. w. w gotówce, które najwięcej ofiarującemu zatrzymane i do sądowego depozytu złożone, innym zaś licytantom zaraz po skończonej licytacyi zwrócone będzie.

Resztę warunków licytacyi, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny może sobie każdy w tutejszej registraturze przejrzeć podczas godzin urzędowych.

C. k. sąd powiatowy.

Oświęcim, 17. sierpnia 1870.

(2085) **Obwieszczenie.** (1)

L. 3850. C. k. sąd powiatowy w Sanoku niniejszem do publicznej podaje wiadomości, iż celem wydobycia Abrahamowi Blumenfeld od Wiktoryi Hnatowicz, z wyroku polubownego z dnia 10. grudnia 1866 przynależnej kwoty 500 zł. w. a. z przyn. odbędzie się w terminach dnia 24. września 1870, 24. października 1870 i 24. listopada 1870, każdą razą o godzinie 11. przed południem w sądzie tutejszym publiczna licytacya realności pod l. 62 w Sanoku położonej, Wiktoryi Hnatowicz przynależnej, pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa w kwocie 404 zł. 90 kr. w. a.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest 10proc. ceny szacunkowej jako zakład do rąk komisyi licytacyjnej w gotówce złożyć, który to zakład w pierwszą połowę ceny kupna wliczonym zostanie.

3. Najwięcej ofiarujący obowiązanym będzie pierwszą połowę ceny kupna w 14. dniach po przyjęciu aktu licytacyi do wiadomości sądowej, drugą zaś połowę w następnych 30 dniach do schowku sądowego złożyć.

4. Gdyby realność ta na pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową sprzedaną być nie mogła, sprzedaż takowej na trzecim terminie nawet niżej ceny tej nastąpi.

5. Po złożeniu całej ceny kupna, kupicielowi dekret własności wydany i takowy w posiadanie realności nabytej wprowadzony będzie.

6. Gdyby kupiciel któremukolwiek warunkowi zadość nieuczynił, relicytacya realności tej na koszt i szkodę jego w jednym terminie nastąpi.

Do której to licytacyi chęć kupna mających z tym się zaprasza, że akt opisania i oszacowania sprzedać się mającej realności, każdego czasu w sądzie tutejszym przejrzany być może.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sanok, dnia 6. sierpnia 1870.

(2074) **Ogłoszenie licytacyi.** (1)

L. 820. C. k. sąd powiatowy w Żywcu podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż celem zaspokojenia sumy 20 zł. od Jana Dobiji Hermanowi Betterowi należącej się wraz z odsetkami zwłoki po 4 od sta od dnia 13. marca r. 1867 kosztami sądowemi i egzekucyjnemi dozwoloną została przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę jednej parceli gruntu Jana Dobiji w Moszczanicy w czwartce roli Madejowej położonej, i w trzech terminach, to jest: w dniach 27. września, 27. października i 28. listopada 1870, każdą razą o godzinie 10. przed południem w lokalu podpisanego c. k. sądu pod następującemi warunkami odbędzie się:

1. Przedmiotem sprzedaży przez licytacyę jest jedna parcela gruntu w Madejowej czwartce roli w Moszczanicy położona, granicząca od wschodu z rzeką Łękawką, od zachodu z gruntami Madejów, od północy z gruntem Kubaniaka a od południa z gruntem Piątka.

2. Cenę wywołania stanowić będzie wartość tegoż gruntu w ilości 50 zł. w. a. przez sądowe oszacowanie wykazana, poniżej której rzeczona realność w pierwszym i drugim terminie licytacyi sprzedana nie będzie. Dopiero przy trzecim terminie licytacyi realność ta także poniżej ceny szacunkowej więcej dającemu sprzedana będzie.

3. Każdy chęć kupienia mający winien jest przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadyum w ilości 10 zł. w gotówce. Wadyum nabywcy zostanie zatrzymane i temuż w cenę kupna wliczone będzie, innym zaś licytującym natychmiast po skończeniu licytacyi zwróconem zostanie.

4. Nabywca obowiązany będzie całą cenę kupna z potrąceniem wadyum w gotówce złożonego w dniach 14 po prawomocności rezolucyi, którą akt licytacyi do wiadomości sądu przyjętym będzie w gotówce do depozytu podpisanego c. k. sądu złożyć, poczem mu kupiony grunt na jego żądanie w fizyczne posiadanie oddany, a zarazem temuż dekret własności kupionego gruntu wydanym będzie.

5. W razie, gdyby nabywca zawartego w ustępie 4. warunku licytacyi względem zapłaty ceny kupna niedopełnił, rozpisaną zostanie na koszt i niebezpieczeństwo jego powtórna licytacya z jednym tylko terminem, przy którym rzeczona realność nawet poniżej wartości oszacowania sądowego sprzedaną będzie, a niesłowny nabywca odpowiedzialnym będzie za ubytek w cenie kupna nietylko złożonem wadyum, lecz całym swoim majątkiem.

Resztę warunków licytacyi i akt sądowego opisania i oszacowania rzeczonej parceli gruntu mogą w registraturze podpisanego c. k. sądu być przejrzane.

Z c. k. sądu powiatowego.

Żywiec, dnia 30. czerwca 1870.

(2073) **K o n k u r s.** (2)

Nr. 1437-Pr. W celu obsadzenia dwu posad radców przy c. k. sądzie krajowym we Lwowie z roczną płącą 2000 złr., a ewentualnie 1800 złr. i 1600 złr. w. a. rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem 14dniowym od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w urzędowej Gazecie Lwowskiej.

Ubiegający się o te posady mają swoje prośby załącznikami należycie poparte wnieść do Prezydyum c. k. sądu krajowego.

Prezydyum c. k. sądu krajowego.

Lwów, 30. sierpnia 1870.

(2037) Obwieszczenie (3)

c. k. ministerstwa obrony krajowej z dnia 2. sierpnia 1870 L. 7334, dotyczące sprawowania służby sanitarnej przy nieczynnej c. k. milicyi krajowej.

Nr. 34379. Korpus oficerski lekarzy milicyi krajowej w obrębie królestw i krajów reprezentowanych w radzie państwa, w którego skład wchodzą: nadlekarze sztabowi 1. i 2. klasy, lekarze sztabowi, nakoniec lekarze batalionowi z charakterem lekarza pułkowego 1. i 2. klasy, tudzież nadlekarza (z charakterem kapitana 1. i 2. klasy, a względnie nadporucznika) tworzy się w myśl postanowień §. 17. ustawy o obronie krajowej:

a) z lekarzy wojskowych przeniesionych do rezerwy, lub też w stan spoczynku;
b) z lekarzy cywilnych, którzy obowiązkowi służby wojskowej już nie podlegają, jednak stopień lekarza milicyi krajowej otrzymać pragną i odpowiednie uzdolnienie ku temu posiadają.

Lekarze milicyi krajowej obowiązani są w określonych ustawą wypadkach powołania milicyi do służby czynnej (§. 1., 14. i 15. u. o. k.), jako też w razie mobilizacyi, więc w czasie pokoju i wojny do pełnienia służby lekarskiej, bądź przy oddziałach milicyi, lub też w rozmaitych zakładach leczniczych.

Przy ogólnej tendencyi lokalizacyi, która cechuje instytucyę obrony krajowej, warowano będzie ile możności stałość miejsca pobytu lekarzy milicyi krajowej.

Lekarze milicyi krajowej pełnić będą przeto swą służbę wśród zwykłych okoliczności w miejscu swego stałego pobytu, lub w najbliższem jego otoczeniu.

Mobilizacya batalionu milicyi krajowej nie pociąga w każdym wypadku za sobą konieczności wymarszu tego batalionu z dotyczącej stacyi koncentracyjnej, w danym razie obowiązany będzie jednak dotyczący lekarz batalionowy przyłączyć się do swego oddziału.

Czas służby lekarzy batalionowych stosuje się w ogólności do postanowień obu ustaw wojskowych, bezpośrednio wstępujący lekarze ze stanu cywilnego obowiązani są do służby dwuletniej, a względnie do służby na czas wojny w obronie krajowej (§. 6. u. o. k.)

Kwestya co do przenoszenia lekarzy milicyi krajowej w stan spoczynku lub w stan nieczynny, co do składania stopnia lekarza milicyi krajowej, nakoniec co do wystąpienia i uwolnienia od służby lekarzy milicyi krajowej uregulowaną będzie przez osobne przepisy; w ostatnim względzie jednak zauważać należy, iż każden lekarz milicyi krajowej wystąpić może ze związku milicyi krajowej po upływie czasu obowiązkowej służby w obronie krajowej, jeżeli podówczas milicya krajowa nie stoi w stanie gotowości wojennej, lub też na stopie wojennej, i dotyczący lekarz nie zostaje pod śledztwem karnem, lub też sądu honorowego.

Członkowie lekarskiego korpusu oficerskiego c. k. milicyi krajowej tworzą jeden status konkretalny, w obrębie którego zajmują pojedyncze stopnie i posuwają się na wyższe stopnie.

Bliższe szczegóły w tej mierze określą osobne przepisy o awansowaniu, które ułożone będą w drodze komisyjnych obrad przy współudziale lekarzy milicyi krajowej.

Ponieważ lekarze milicyi krajowej do rzędu oficerów się liczą, przeto przysługują im przy szczególnem uwzględnieniu właściwości ich zatrudnienia te same prawa i wyszczególnienia, które przyznano w ustawie o obronie krajowej i w statucie c. k. milicyi krajowej, oficerom milicyi krajowej ze stanu nieczynnego.

Lekarze milicyi krajowej pobierają podczas pełnienia swej służby te same należytości, które w czasie pokoju, w czasie gotowości wojennej i podczas wojny przysługują lekarzom stałej armii.

Nadzwyczajne czynności służbowe, które ewentualnie od lekarzy milicyi żądane być mogą, będą w miarę przepisów o należytościach osobno wynagradzane.

Lekarze milicyi, którzy podczas wojny lub też w służbie czynnej swe zdrowie stracili, mają prawo do tych samych dobrodziejstw, które w tej mierze przyznano lekarzom wojska liniowego.

Dobrodziejstwa te rozciągają się również na wdowy i sieroty po lekarzach milicyi krajowej, którzy w bitwie życie utracili, lub zmarli w skutek ran otrzymanych (§. 21. u. o. k.).

Pozostałym wdowom po lekarzach milicyi krajowej, o których dowiedziano, iż w skutek zatrudnienia swego przy chorobach zaraźliwych podczas służby w obronie krajowej zmarli, przysługuje dobrodziejstwo najwyższego postanowienia z dnia 7go stycznia 1849, w myśl którego należy się zaopatrzenie nie tylko wdowom (bez względu na złożoną ewentualnie kaucyę), ale także dzieciom, które nie osiągnęły jeszcze wieku normalnego, bez względu na ich liczbę (c. k. minist. wojny z dnia 30. listopada 1850 L. 7314 W. K. Dz. rozpor. wosjk. L. 12 z roku 1850).

Lekarze milicyi krajowej, którzy w służbie polowej odszczególnili się czynem nadzwyczajnym (§. 38. stat. o. kr.), lub położyli znamienite zasługi w zawodzie lekarza milicyi krajowej, otrzymają te same wyszczególnienia, które udzielane bywają c. k. lekarzom wojskowym. Lekarzom milicyi krajowej przysługuje ten sam ubior wojskowy, który noszą c. k. lekarze wojskowi, jednak z białemi guzikami metalowemi.

Lekarze wojskowi przyjmują się w zasadzie tylko w tej randze do c. k. milicyi krajowej, która im w wojsku przysługiwała.

W ogólności mogą być przyjęci doktorowie wszystkich umiejętności leczniczych, tudzież doktorowie medycyny i chirurgii w randze nadlekarza, zaś doktorowie medycyny i chirurdzy z promocyą w randze lekarzy asystujących, w skład milicyi krajowej.

Zatrudnienie pierwotne w charakterze lekarza asystującego nie wyklucza bynajmniej możności użycia tegoż lekarza w razie potrzeby czasowo w charakterze lekarza batalionowego.

Długoletnia służba w wojsku, lub też znamienite zasługi położone dla wojska przy sposobności nadzwyczajnych wydarzeń, dalej wyszczególniające czyny na polu praktyki lekarskiej w ogólności uzasadnić mogą żądanie wyższej rangi, jak te, które w powyższym ustępie wymieniono.

Kwalifikacya przyznana aspirantom w drodze komisyjnej w ministerstwie obrony krajowej, na podstawie zdania w tej mierze ze strony władz wojskowych, a względnie politycznych władz krajowych wyrażonego tworzy dalszą podstawę dotyczących wniosków nominacyjnych. (§. 30. ust. obr. kraj.).

Lekarze, którzy na podstawie powyższych postanowień pragną poświęcić patryotyczne swe usługi instytucyi milicyi krajowej, zechcą wnieść dotyczące podania w drodze kompetentnych władz wojskowych (komend jeneralnych wojskowych), a względnie politycznych władz krajowych, bezzwłocznie do ministerstwa obrony krajowej.

W podaniach tych mają być wyszczególnione daty urodzenia i wiadomość języków kandydata, dalej wyrażone życzenie, w jaki sposób kandydat użytym i przy którym oddziale milicyi umieszczonym być pragnie. Lekarze ze stanu cywilnego winni oprócz tego dokładnie oznaczyć, czy zobowiązują się do dwuletniej służby ochotniczej, lub też ewentualnie tylko na czas wojny.

Do podań tych należy dołączyć:

1) świadectwo graduowanego lekarza wojskowego o fizycznej zdolności do służby w milicyi krajowej;

2) potwierdzenie ze strony władzy politycznej lub władzy bezpieczeństwa miejsca zamieszkania, o nienagannem zachowaniu się kandydata, użytecznej działalności w zawodzie lekarskim i zadośćuczynieniu ze strony jego obowiązkom służby wojskowej;

3) dyplom kandydata.

Lekarze wojskowi uwolnieni są od przedłożenia wywodów pod 2) i 3) wyszczególnionych, winni jednak w takim razie dołączyć certyfikat uwalniający ich od służby wojskowej.

Wyszczególnione w podaniach szczególne zasługi należy stwierdzić przez dołączenie dotyczących aktów.

Wiedeń, dnia 2. sierpnia 1870.

Z c. k. Ministeryum obrony krajowej.

Обвѣщенье

Министерства обороны кравой зъ днѧ 2. серпнѧ 1870 Ч. 7334 дотично справованѧ слȣжбы санитарной при нечинной ц. к. милиціи кравой.

34379. Корпȣсъ офицерскій лѣкарôвъ милиціи краевой въ обрѣбѣ королевствъ и краѣвъ репрезентованыхъ въ Радѣ державной, въ котрого складъ входѧтъ надлѣкари штабовіи 1-й и 2-й класы, лѣкари штабовіи, наконецъ лѣкари баталіоновіи съ характеромъ лѣкарѧ полкового 1-й и 2-й класы, потомъ надлѣкари (съ характеромъ капитана 1-й и 2-й класы а взглѧдно надпорȣчника) творитъ сѧ въ мисль постановленій §. 17. оуставы о оборонѣ краевой:

а) зъ лѣкарôвъ войсковыхъ перенесеныхъ до резервы или въ станъ спочинкȣ;
б) зъ лѣкарôвъ цивильныхъ, котри обовѧзкови слȣжбы войсковой вже не пôдлѧгаютъ, однакожь степень лѣкарѧ милиціи краевой отримати желаютъ и отповѣдне оуздольненье къ томȣ посѣдаютъ.

Лѣкари милиціи краевой обовѧзани сȣть въ очертаныхъ оуставою выпадкахъ покликанѧ милиціи до слȣжбы чинной (§. 1, 14 и 15 оу. о. к.), ѧкъ и въ разѣ мобилизаціи, отже въ часѣ спокою и войны до полненѧ слȣжбы лѣкарской, бȣдъ при отдѣлахъ милиціи, илиже въ рôжныхъ закладахъ лѣчничихъ.

При общой тенденціи локализаціи, котра цѣхȣе институцію обороны краевой, престериганою бȣде скôлько можна сталôсть мѣстцѧ побитȣ лѣкарôвъ милиціи краевой.

Лѣкари милиціи краевой исполнѧти бȣдȣтъ про тое свою слȣжбȣ середъ звычайныхъ обстоѧтельстивъ въѣстци свого сталого побитȣ или въ найб лзшôм мго оточенью.

Мобилъ еіѧ баталіонȣ милиціи краевой не потѧгае въизацдомъ слȣчаю за собою конечности вимаршȣ то кожталіонȣ зъ дотычной стаціи концентраційнойго ба даномъ разѣ обовѧзаный бȣде однакожъдо, въый лѣкаръ баталіоновый прилȣчити Часдо свого ôтдѣлȣ.

ѧ ъ слȣжбы лѣкарôвъ баталіоновыхъ стосȣе соввъ обще до постановленій обохъ оуставъ в ойсквыхъ, безпосредно встȣпаюци лѣкари изъ станȣ цивильного обовѧзани сȣть до слȣжбы дȣлѣтной а взглѧдно до слȣжбы на часъ войны въ оборонѣ краевой (§. 6 оу. о. к).

Вопросъ що до переношенѧ лѣкарôвъ милиціи краевой въ станъ спочинкȣ или въ станъ нечинный, що до складанѧ степени лѣкарѧ милиціи краевой, наконецъ що до выстȣпленѧ оувôльненьѧ ôтъ слȣжбы лѣкарôвъ милиціи краевой оурегȣльованый бȣде черезъ особни преписи, въ послѣднôмъ слȣчаю однакожъ завважати належитъ, що кождый лѣкаръ милиціи краевой выстȣпити може изъ звѧзкȣ милиціи краевой по оупливѣ часȣ обовѧзковой слȣжбы въ оборонѣ краевой, если тогди милиціѧ краева не стоитъ въ станѣ готовости военной, или на стопѣ военной, и дотичный лѣкаръ не зôстае пôдъ изслѣдованьемъ карнымъ или сȣдȣ гонорового.

Члены лѣкарского корпȣса офицерского ц. к. милиціи краевой творѧтъ одинъ статȣсъ конкретальный, въ обрѣбѣ котрого занимаютъ поединоки степени и посȣваютъ сѧ на висши степени.

Ближшіи подрôбности въ той мѣрѣ начертаютъ особніи приписы о авансованю, котри оуложени бȣдȣтъ въ дорозѣ комисійныхъ обрадъ при вспôлȣдѣлѣ лѣкарôвъ милиціи краевой.

Понеже лѣкари милиціи краевой до рьедȣ офицерôвъ числѧтъ сѧ, протое прȣслȣгȣютъ имъ при особеннôмъ оувзглѧдненю свойства ихъ затрȣдненѧ, тіи саміи права и отличьѧ, котри признано въ оуставѣ о оборонѣ краевой и въ статȣтѣ ц. к. милиціи краевой офицеромъ милиціи краевой изъ станȣ нечинного.

Лѣкари милиціи краевой поберають въ часѣ полненьѧ своей слȣжбы тіи саміи належитости, котри въ часѣ спокою, въ часѣ готовости военной и въ часѣ войны прислȣгȣютъ лѣкарѧмъ сталой арміи.

Надзвичайніи чинности слȣжбови, котри евентȣально ôтъ лѣкарôвъ милиціи жадани быти могȣтъ, бȣдȣтъ въ мѣрȣ преписôвъ о належитостѧхъ особно вынагорожени.

Лѣкари милиціи, котри пôдчасъ войны илиже въ слȣжбѣ чинной свое здоровье стратили, маютъ право до тихъ самихъ добродѣйствъ, котри въ той мѣрѣ признано лѣкарѧмъ войска линьевого.

Добродѣйства тіи розтѧгаютъ сѧ рôвножъ на вдовы и сироты по лѣкарѧхъ милиціи краевой, котри въ борбѣ житье оутратили или змерли въ слѣдствіе ранъ отриманыхъ (§. 21 оу. о. кр.)

Позôсталимъ вдовамъ по лѣкарѧхъ милиціи краевой, о котрыхъ довѣдано сѧ, що въ слѣдствіе затрȣдненьѧ свого при хоробахъ заразливыхъ пôдъ часъ слȣжбы въ оборонѣ краевой змерли, прислȣгȣе добродѣйство найвысшого постановленьѧ зъ днѧ 7. сѣчнѧ 1849, въ мысль которого належитъ сѧ заосмотренье нетôлько вдовицѧмъ (безъ взглѧдȣ на зложенȣю евентȣальнȣю кавцію), але также дѣтѧмъ, котри неосѧгнȣли еще вѣкȣ нормального безъ взглѧдȣ на ихъ число (ц. к. министерство войны зъ днѧ 30. листопада 1850 число 7314 W. K., Вѣстн. росп. войск. Ч. 12 зъ р. 1850).

Лѣкари милиціи краевой, котри въ слȣжбѣ полевой отличили сѧ чиномъ надзвичайнимъ (§. 38 ст. о. кр.) или положили значни заслȣги въ заводѣ лѣкарѧ милиціи краевой, отримаютъ тіи саміи ôтличіѧ, котри оудѣлѧни бивають ц. к. лѣкарѧмъ войсковымъ. — Лѣкарѧмъ милиціи краевой прислȣгȣе той самъ оубôръ войсковый, котрый носѧтъ ц. к. лѣкари войсковіи, однакожъ зъ бѣлими гȣзиками металевими.

Лѣкари войскови принимаютъ сѧ въ засадѣ тôлько въ той ранзѣ до ц. к. милиціи краевой, котра имъ въ войскȣ прислȣговала.

Въ обще могȣтъ быти принѧтіи въ складъ милиціи краевой доктори всѣхъ оумѣетности лѣчничихъ ѧкъ и доктори медицини и хирȣргіи съ авансомъ въ ранзѣ лѣкарôвъ асистȣющихъ.

Затрȣдненое первѣстное въ характерѣ лѣкарѧ асистȣющого не выключае можности, оужитьѧ тогожь лѣкарѧ къ разѣ потреби часово въ характерѣ лѣкарѧ баталіонового.

Долголѣтна слȣжба въ войскȣ, илиже знакомити заслȣги положени длѧ войска при способности надзвычайныхъ слȣчаевъ, дальше ôтличающи чини на полю практики лѣкарской въ обще, оузасаднити могȣтъ жаданье висшой ранги, ѧкъ тамъ, котрȣ въ повисшôмъ оустȣпѣ вымѣнено.

Квалификаціѧ признана аспирантомъ въ дорозѣ комисійной въ министерствѣ обороны краевой, на пôдставѣ мнѣньѧ въ той мѣрѣ изъ стороны властей войсковыхъ а относительно политичныхъ властей краевыхъ выраженого, творѧтъ дальшȣю пôдставȣ дотычныхъ внескôвъ номинаційныхъ (§.30 оу. о. кр).

Лѣкари, котри на пôдставѣ повисшыхъ постановленій желаютъ посвѧтити патріотични свои оуслȣги институціи милиціи краевой, схотѧтъ внести дотични поданѧ въ дорозѣ компетентныхъ властей войсковыхъ (комендъ генеральныхъ войсковыхъ) а относительно политичныхъ властей краевыхъ безпроволочно до министерства обороны краевой.

Въ поданѧхъ тихъ маютъ быти приточени дати рожденѧ и вѣдомôсть ѧзыкôвъ кандидата, потомъ выражене желанье, въ ѧкій способъ кандидатъ оужитимъ и при котрôмъ ôтдѣлѣ милиціи оумѣщенимъ быти желае.

Лѣкари изъ станȣ цивильного повинни окрôмъ того докладно означити, чи зобовѧзȣютъ сѧ до

двολѣтной слѹжбы охотничой, нажε евентѹально тôлько на часъ войны.

До подань тихъ належитъ долѹчити:

1. Свѣдоцтво градѹованого лѣкарѧ войскового о физичной здатности до слѹжбы въ милиціи краєвой.

2. Потверженье изъ стороны власти политичной или власти беспеченьства мѣстцѧ замешканѧ о ненаганномъ захованю сѧ кандидата, оужиточной дѣлательности въ заводѣ лѣкарскôмъ и оудѣлитворенію изъ стороны его обовѧзкомъ слѹжбы войсковой

3. Диплômъ кандидата.

Лѣкари войскови оувôльнени сѹтъ ôтъ предложенѧ выводôвъ пôдъ 2. и 3. наведеныхъ, должни однакожъ въ такôмъ разѣ долѹчити цертификатъ оувôльнѧющій ихъ ôтъ слѹжбы войсковой.

Наведеніи въ поданѧхъ особенніи заслѹги належитъ скрѣпити черезъ прилѹченье дотичныхъ актôвъ.

Вѣдень, днѧ 2. серпнѧ 1870.

Зъ ц. к. министерства длѧ оборони краєвой.

Kundmachung

des k. k. Ministeriums für Landesvertheidigung, die Ausübung des Sanitätsdienstes in der nicht activen k. k. Landwehr betreffend.

Nro. 34379 Das ärztliche Offizierskorps der Landwehr der im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder, bestehend aus Oberstabsärzten 1. und 2. Classe, Stabsärzten, Bataillonsärzten, und zwar mit Regimentsarztens 1. und 2. Classe, dann mit Oberarztensrang (Hauptmanns 1. und 2. Classe, beziehungsweise Oberlieutenantscharakter) und Assistenzärzten (Lieutenantscharakter) wird im Sinne des §. 17 des L. W. Gesetzes gebildet, von

a) Militärärzten des Reserve- und Pensionsstandes, und

b) Civilärzten, welche der Heerespflicht nicht unterliegen, die Ernennung in eine Landwehrarztenscharg anstreben und dazu die Eignung besitzen.

Den Landwehrärzten obliegt in den gesetzlich anberaumten Activirungsfällen (§. 1, 14 und 15 L. W. Gesetz) und bei Mobilisirung, somit im Frieden und im Kriege, die Ausübung des Sanitatsdienstes in der k. k. Landwehr, mögen sie nun bei der Landwehrtruppe oder in den verschiedenen Heilanstalten verwendet werden.

Bei der mit dem Institute der k. k. Landwehr angestrebten Localisirungstendenz wird der Stabilität der Landwehrärzte möglichste Rechnung getragen.

Landwehrärzte leisten sonach unter gewöhnlichen Verhältnissen in ihren Domizilen oder in deren unmittelbaren Bereiche Dienste.

Die Mobilisirung eines Landwehrbataillons bedingt nicht in allen Fällen dessen Abmarsch aus der betreffenden Concentrirungsstation; gegebenen Falles hat der betreffende Bataillonsarzt sich seinem Truppenkörper anzuschließen.

Die Dienstzeit der Landwehrärzte im Allgemeinen richtet sich nach den Bestimmungen der beiden Wehrgesetze; unmittelbar eintretenden Civilärzten obliegt eine zweijährige eventuell, die Dienstpflicht auf Kriegsdauer in der Landwehr (§. 6 L. W.).

Die Uebersetzung von Landwehrärzten in das Verhältniß des „Ruhestandes" und in jenes „außer Dienst" die Ablegung der Landwehr-Arztenscharge, dann der Austritt und die Entlassung von Landwehrärzten wird durch eine besondere Vorschrift geregelt, und in letzterer Beziehung nur bemerkt, daß jeder Landwehrarzt nach Erfüllung der gesetzlichen Wehr- (Dienst-) Pflicht aus dem Landwehrverbande treten kann, wenn zu dieser Zeit die Landwehr im Bereitschaftsverhältnisse oder auf dem Kriegsfuße sich nicht befindet, und der Betreffende in keiner straf- oder ehrengerichtlichen Untersuchung steht.

Die Mitglieder des ärztlichen Offizierskorps der k. k. Landwehr bilden hinsichtlich des Ranges und der Beförderung einen Concretualstatus.

Die einschlägigen Modalitäten sind Gegenstand der unter Zuziehung von Landwehrärzten commissionell zu berathenden Beförderungsvorschrift.

Nachdem die Landwehrärzten Offiziere sind, so erwachsen ihnen mit besonderer Rücksichtsnahme auf die Eigenthümlichkeit ihrer Branche, die im Landwehrgesetze und im Statute für die k. k. Landwehr, den Landwer-Offizieren des nicht activen Standes eingeräumten Rechte und Begünstigungen.

Landwehrärzte haben während ihrer Dienstleistung Anspruch auf Gebühren, welche im Frieden, in der Bereitschaft und im Kriege jenen des stehenden Heeres gleich sind. (§. 20 L. W. Gesetz.)

Eventualitäten beanspruchte, außergewöhnliche Dienstleistungen werden nach Anhandgabe der Gebührenvorschriften besonders honorirt.

Die im Kriege oder überhaupt im activen Dienste invalid gewordenen Landwehrärzte genießen dieselben Begünstigungen, welche in dieser Beziehung für das stehende Heer bestehen.

Dieselben Begünstigungen erstrecken sich auch auf die Witwen und Waisen der vor dem Feinde gefallenen, oder in Folge ihrer Verwundung gestorbenen Landwehrärzte. (§. 21 L. W. G.)

Für die Witwen der Landwehrärzte, welche erwiesen, in Folge ihres Berufes in einer ansteckenden Krankheit während der Landwehrdienstleistung starben, hat die Begünstigung der Allerhöchsten Entschließung vom 7. Jänner 1849 zu gelten, nach welcher nicht nur die Witwen (abgesehen vom eventuellen Cautionserlage), sondern auch die Kinder unter dem Normalalter, ohne Rücksicht auf ihre Zahl, eine Versorgung zu erhalten haben. (C. V. des k. k. Kriegsministeriums vom 30. November 1850 Nr. 7314 M. K. Armee-Verordnungsblatt Nr. 12 vom Jahre 1850.)

Landwehrärzte erhalten für besondere Thaten im Felde (§. 38 L. W. Statut) und für hervorragende Leistungen im ärztlichen Landwehrdienste dieselbe Auszeichnungen, wie die k. k. Militärärzte. Die Adjustirung der Landwehrärzte ist jene der Militärärzte, jedoch mit weißen Metallknöpfen — Militärärzte werden grundsätzlich nur in der im Heere bekleideten Charge, in die Landwehr übernommen.

Im Allgemeinen haben Doctoren der gesammten Heilkunde und Doctoren der Medizin und Chirurgie Anspruch auf Verleihung von Oberarztensstellen, Doctoren der Medizin und promovirte Wundärzte werden als Assistenzärzte in die k. k. Landwehr aufgenommen.

Die ursprüngliche Verwendung als Assistenzarzt schließt im Bedarfsfalle die temporäre Verwendung als Bataillonsarzt nicht aus.

Langjährige im, oder dem Heere bei besonderen Anlässen geleistete vorzügliche Dienste, dann hervorragende Leistungen auf dem Gebiete der ärztlichen Praxis überhaupt, vermögen das Ansinnen um Zuwendung höherer als der vorstehend in Aussicht gestellten Chargengrade zu motiviren.

Die den Aspiranten auf Grund competenter Begutachtung der Militärbehörden, beziehungsweise politischen Länderstellen beim Landes-Verteidigungsministerium commissionell zuerkannte Qualifikation bildet die Basis die bezüglichen Ernennungsvorschläge. (§. 30 L. W. Gesetz.)

Aerzte, welche auf Grund vorstehender Bestimmungen ihre patriotischen Dienste dem Institute der k. k. Landwehr weihen wollen, sind eingeladen, ihre diesfälligen Gesuche im Wege der zuständigen Militärbehörden (General- und Militär-Commenden), beziehungsweise politischen Länderstellen unverweilt an das k. k. Ministerium für Landesvertheidigung zu leiten.

In diesen Gesuchen wollen die Geburtsdaten und die Sprachenkenntnisse des Bewerbers angeführt, die Art der gewünschten Verwendung den gewählten Landwehrtruppenkörper, und speziell von Civilärzten die präcise Erklärung abgegeben werden, ob sie sich zur freiwilligen zweijährigen, oder eventuell nur zur Dienstzeit auf Kriegsdauer verpflichten. (§. 6 L. W. G.)

Diese Gesuche wollen instruirt werden mit:

1) dem von einem graduirten Militärazte ausgefertigtem Zeugnisse rücksichtlich der fisischen Tauglichkeit zum Landwehrdienste.

2) Der Bestätigung der politischen oder Sicherheitsbehörde des bezüglichen Aufenthaltsorts über des Bewerbers tadellose Haltung und ersprießliches Wirken auf ärztlichem Felde, dann über dessen zurückgelegte Heerespflicht, endlich

3) mit dem Diplom des Betreffenden.

Bei Militärärzten entfällt der sub 2 besprochene Nachweis, desgleichen ad 3 die Vorlage des Diploms, hingegen haben dieselben in dem bewußten Falle das Austrittszertifikat dem Gesuche beizulegen.

Die in den Gesuchen eventuell angeführten besonderen Leistungen wollen durch Beibringung der bezüglichen Actenstücke bekräftiget werden.

Wien, am 2. August 1870.

Vom k. k. Ministerium für Landesvertheidigung.

(2059) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 3324. Ces. król. sąd powiat. miejs. deleg. w Stanisławowie podaje niniejszem do wiadomości, że na podstawie prawomocnej uchwały c. k. sądu obwodowego Stanisławowskiego dtto. 13. kwietnia 1870 L. 4947 celem uzyskania wywalczonej przez Estherę Klar przeciw spadkobiercom Wincentego Weber sumy wekslowej 91 złr. w. a. z p. n. odbędzie się przymusowa sprzedaż rzeczonym spadkobiercom Wincentego Webera, mianowicie: Janowi, Maryi i Anastazyi Weber własnej połowy realności rustykalnej pod L. k. 63 s. rep. 43 położonej, w 3ch terminach, to jest: na dniu 13. września 1870, na dniu 13. października 1870 i na dniu 4. listopada 1870 o godzinie 10tej przed południem z tem oznajmieniem, że realność ta przy pierwszych dwóch terminach tylko wyżej albo za cenę szacunkową, przy trzecim zaś także i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi cena oszacowania sądowego w kwocie 226 złr. 70 kr. w. a., której 10% jako wadyum każdy chęć kupienia mający w kwocie 23 złr. do rąk komisarza sądowego w gotówce złożyć ma.

Akt oszacowania i bliższe warunki licytacyjne w tutejszej registraturze przejrzane być mogą.

Z c. k. miejs. deleg. sądu powiat.

Stanisławów, 20. sierpnia 1870.

(2047) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 1196. Ces. król. sąd powiatowy w Chrzanowie podaje do wiadomości jako celem zaspokojenia pretensyi Jana Sidełki w sumie 88 złr. 88 kr. w. a. z p. n. dozwoloną jest przymusowa sprzedaż publiczna realności Józefa Chechelskiego własnej, pod L. kons. 30 rep. 74 w Ciężkowicach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, a składającej się z młyna drewnianego, jednej izby, komory, stajni, stodoły i gruntu 71 morgów 769 kwad. sążni. Licytacya odbędzie się w trzech terminach, dnia 15go września 1870, dnia 6. października i dnia 20. października 1870, każdego razu o godzinie 10tej przed południem w sali zwykłych posiedzeń sądowych w Chrzanowie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w sumie 430 złr. w. a. wypośrodkowana; wadyum zaś 10% tej ceny.

Egzekucyę popierający od złożenia wadyum jest wolny.

Na trzecim terminie realność także niżej ceny sprzedaną będzie.

Dalsze warunki licytacyi, jak równie akt opisania i oszacowania i wyciąg z pomiaru katastralnego w tutejszym sądzie przejrzane być mogą.

Chrzanów, dnia 19. lipca 1870.

(2046) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 979 - Pr. Przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu jest posada dozorcy więźniów z płacą 300 złr. i odzieżą połączona do obsadzenia.

Podania w czterech tygodniach do Prezydyum tego sądu w drodze przyzwoitej wniesione być mają.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol, dnia 26. sierpnia 1870.

(2048) **E d y k t.** (3)

Nr. 5335. Uchwałą c. k. sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 17. sierpnia 1870 do l 3573 został Onufry Kapotyn z Ostaszowiec za marnotrawcę uznanym i pod kuratelę postawionym.

O tem zawiadamia się niniejszym edyktem z tym dodatkiem, że dla uznanego za marnotrawcę Onufrego Kapotyna mieszkaniec z Ostaszowiec Iwan Bezkosty na kuratora osoby i majątku jego ustanowiony został.

Z c. k. sądu powiatowego.

Zborów, dnia 25. sierpnia 1870.

(2054) **K o n k u r s.** (3)

Nr. 17560. W celu prowizorycznego obsadzenia dwu miejsc nowo utworzonych przy tutejszych miejskich szkołach ludowych, mianowicie:

Posady pomocnika nauczycielskiego przy szkole u św. Maryi Magdaleny i posady pomocnicy przy szkole panieńskiej u św. Marcina z dotacyą roczną 360 złr. w. a., w której kwocie mieści się stała płaca 200 złr., dodatek do płacy 100 złr. i kwaterowe 60 złr. rozpisuje się konkurs do dnia 1. października b. r.

Starający się o te miejsca zechcą w powyższym terminie wnieść na ręce tutejszego Magistratu do Rady szkolnej krajowej podania, opatrzone w dowody potrzebne wedle przepisów w tej mierze istniejących. Ci wszakże pp. kompetenci, którzy na podobne podania z końcem zeszłego roku tu wniesione dotychczas nie otrzymali odpowiedzi, nie potrzebują podawać prośb nowych, ponieważ przy teraźniejszem obsadzeniu zarazem tamte ich prośby załatwione zostaną.

Lwów, dnia 25. sierpnia 1870.

(2052) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 1289. Ces. król. sąd powiatowy w Kutach wzywa Piotra i Maryi Aprianowiczów w Besarabi, w miejscu nieznanem przebywających, aby kwotę 107 złr. 41½ kr. i 107 złr. 4½ kr. w. a., które dla nich w Kosowskim c. k. urzędzie podatkowym jako kasie sierocińskiej leżą, w przeciągu 6 miesięcy tem pewniej podnieśli, gdyż inaczej kwoty nadmienione z kasy sierocińskiej wydzielone i jako depozyt cywilny do tutejszo-sądowego składu przeniesione będą.

C. k. sąd powiatowy.

Kuty, dnia 30. maja 1870.

(2019) **Licitations-Kundmachung.** (2)

Nr. 692. Von Seite des k. k. Zeugs-Artillerie-Commando Nr. 18 in Lemberg wird hiemit öffentlich bekannt gemacht, daß wegen Verkauf von verschiedenen alten Gegenständen und Eisen-Sorten ꝛc. **am 12. September l. J., um 8 Uhr Vormittags** eine Licitation, zu welcher auch gehörig ausgefertigte, mit einem 10% Vadium belegte und gesiegelte Offerte bis längstens vor Beginn der mündlichen Verhandlung eingereicht werden können, im k. k. Zeughause abgehalten werden wird.

Die zur Veräußerung gelangenden Sorten, sowie die Licitationsbedingnisse können an jedem Werktage von 8 bis 11 Uhr Vor- und von 2 bis 5 Uhr Nachmittag im k. k. Zeughause eingesehen werden.

Lemberg, am 24. August 1870.

Ogłoszenie licytacyi.

L. 692. C. k. komenda materyałów artyleryi Nr. 18 we Lwowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że **w dniu 18. września b. r., o 8. godzinie przed południ.** odbędzie się w c. k. arsenale, celem sprzedaży różnych starych przedmiotów, żelaziwa i t. d. licytacya, do której mogą być podawane także oferty pisemne należycie zapieczętowane i zaopatrzone w 10% wadyum, jednakże najdalej do rozpoczęcia ustnej licytacyi.

Tak przedmioty wystawione na sprzedaż, jako i warunki licytacyi można przeglądnąć w c. k. arsenale w każdy dzień powszedni od 8. do 11. przed- i od 2. do 5. po południu.

Lwów, dnia 24. sierpnia 1870.

(2023) **Edykt.** (3)

L. 36069. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że z miejsca pobytu i życia niewiądomym, Maryannie, Mikołajowi i Aleksandrowi Szczawińskim, a w razie ich zaszłej śmierci ich z życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom i prawonastępcom, że przeciw nim Józef Ganczakowski pod dniem 8. lipca 1870 liczby 36069 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 27go września 1870 o godzinie 10tej rano postanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu wyżwspomnionych pozwanych wiadomem nie jest, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania ich i na ich koszt i szkodę tutejszego adwokata p. Dra. Goreckiego z zastępstwem adwokata p. Dra. Popiela kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanych, w należytym czasie osobiście stanąć, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielić, lub innego zastępcę wybrać i sądowi oznajmić, i potem stosownych do obrony środków użyć, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 16. lipca 1870.

(2079) **Edykt.** (1)

L. 14843. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadomia niniejszym edyktem p. Tadeusza Ryszarda dw. im. Żelechowskiego, że przeciw niemu p. Wincenty Margasiński przez adwokata Dra Jakubowskiego zapłacenie sumy 1575 zł. w. a. z przyn. pod dn. 2. sierpnia 1870 do l. 14843 wniósł pozew, w załatwieniu którego wyznaczono termin do ustnej rozprawy na 19. października 1870 o godzinie 10tej przed południem.

Gdy miejsce pobytu pozwanego jest niewiadomem, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego pana adwokata Dra. Geisslera kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w zwyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał, i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisać by musiał.

Kraków, dnia 23. sierpnia 1870.

(2082) **Obwieszczenie.** (1)

L. 4362. Celem wypuszczenia w dzierżawę propinacyi w gminie miasta Tarnowa na czas od 1go stycznia 1871 aż do końca grudnia 1873 odbędzie się licytacya publiczna, a to:

a) propinacyi wódczanej, piwnej i miodowej razem z ceną wywołania 58099 zł. 12 kr. na dniu 20. września r. b.;

b) propinacyi wódczanej z ceną wywołania 34500 zł., na dniu 21. września r. b.;

c) propinacyi piwnej z ceną wywoł. 22054 zł. 5 kr. na dniu 22. września r. b.;

d) propinacyi miodowej z ceną wywoł. 1545 zł. 7 kr. na dniu 23. września r. b.

Gdyby która z wymienionych dzierżaw w powyż naznaczonym terminie zalicytowaną nie została, natenczas odbędzie się druga i ostatnia licytacya, a to:

ad a) w dniu 24go października r. b.,
ad b) „ 25go „ „
ad c) „ 26go „ „
ad d) „ 27go „ „

Warunki licytacyi będą przed rozpoczęciem tejże ogłoszone.

Z Magistratu miasta.

Tarnów, dnia 29. sierpnia 1870.

(2069) **Obwieszczenie.** (1)

L. 6379. Dnia 3. sierpnia 1870 przytrzymano w Tarnopolu podejrzanego o kradzież koni cygana, który zbiegł jednego konia, wózek, uprząż i różne drobne rzeczy, mianowicie odzież zostawiwszy.

Wzywa się właściciela owych rzeczy, by prawo swe do takowych w ciągu roku wykazał, gdyż po upływie tego czasu pieniądze za nie uzyskane do kasy rządowej złożone zostaną.

Z c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol, dnia 23. sierpnia 1870.

(2071) **Odpis edyktu.** (2)

L. 3898. C. k. sąd powiatowy w Limanowy ogłasza, że 4. stycznia 1848 zmarł w Łukowicy gospodarz gruntowy Jan Gądek.

Gdy miejsce pobytu tego syna Marcina Gądka jest sądowi niewiadome, więc wzywa się go, aby w przeciągu roku od dnia dzisiejszego, do tutejszego sądu się zgłosił i swe oświadczenie do spadku tem pewniej wniósł, ile że w przeciwnym razie spadek z spadkobiercami, którzy się zgłosili i z jego w osobie Franciszka Hajduka ustanowionym kuratorem pertraktowanym będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Limanowa, dnia 30. marca 1870.

(2064) **Edykt.** (2)

Nr. 12805. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu p. Antoniego Popiela, iż na zasadzie wekslu z daty Chrzanów 1. lipca 1869 uchwałą z 3. marca 1870 L. 4119 wydano nakaz zapłaty, którym mu polecono należytość wekslową 135 złr. w. a. z p. n. posiadaczowi wekslu Jakóbowi Landauowi w przeciągu dni trzech zapłacić, i że dla strzeżenia praw jego uchwałą z dnia 7. czerwca 1870 L. 7993 ustanowiono mu kuratorem p. adwokata Dr. Kaufmana z zastępstwem p. adwokata Dr. Geislera.

Kraków, dnia 8. sierpnia 1870.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.